40. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. SZEPTEMBER 6.

Ludas Matyi

Krenner István rajza

BALATONI SZEZONZÁRÁS, avagy ISTVÁN, A ZÖLDSÉGES

– Tanulják meg, hogy a vevőnek mindig igaza van, kivéve, ha reklamál.

Mafia

Ha visszafogottan is, de gyarapszik az ország. Például, van már nekünk mafiánk is. Azért ez nem semmi! A mi mafiánk a zöldségfronton működik, hivatalos, bejegyzett székhelye a budapesti Bosnyák tér.

A mi mafiánk jelentősen különbözik itáliai testvérintézményétől. Az olaszok, ha meghallják a mafia nevét, ábrázatuk elkomorul, és becsapják a spalettákat. Mi viszont nyíltan – már-már egy kicsit büszkélkedve is – beszélünk a mafiánkról.

Az olaszok – maguk is beismerik – tehetetlenek a mafiával szemben, belenyugodtak, hogy felszámolása lehetetlen. De mi ebbe nem nyugodtunk bele, és hatékony intézkedések sorozatát foganatosítottuk a zuglói mafiózók felszámolására.

Például, a napokban a MÉM államtitkára a televízió nyilvánossága előtt tolta le a zöldségmafiát. Amit azok kaptak az államtitkártól, azt nem teszik a kirakatba...

További hatékony ellenintézkedés volt az a nyelvészeti vita is, amelynek középpontjában az a kérdés állott, hogy a mafiát egy, vagy két „f"-fel kell-e írni. A vita résztvevői példás határozottsággal, igen keményen fejtették ki véleményüket a kérdésről.

Felmerültek aztán differenciált jellegű politikai megoldások is. A zöldségmafiának pártalapítási jogot kellene adni, – nevezhetnénk őket például az általuk forgalmazott őszibarack kapcsán: Zöldeknek – s a nálunk szokásos, heves parlamenti vitákban kellene őket szétzúzni.

Történtek azonban még hatékonyabb intézkedések is. Elhatároztuk, hogy a Bosnyák mellett létrehozunk egy másik nagybani zöldségpiacot is. A terv magyarosan ravasz, hiszen nyilvánvaló, hogy ezen az új piacon is létrejön egy új mafia, amely aztán – ezt tudjuk az olasz filmekből – felveszi a harcot a másik bandával, és ebből olyan csetepaté lesz, hogy azt még Szicíliában is megirigyelnék. Ez a megoldás azért is praktikus, mert a bandák egymást morzsolják szét, s így jelentős rendőri kapacitás szabadul fel, amelyet aztán a tilosban parkolók végleges felszámolására és az izzókészletek meglétének következetes ellenőrzésére lehet fordítani.

Ezen határozott és kemény intézkedések számbavétele után csak egyet tudok üzenni Zuglóba:

Bosnyák téri mafiózók! Nem szeretnék a bőrötökben lenni!

Trunkó Barnabás

Ki kicsoda?

Augusztus 20-án ráértem és nagy örömmel megnéztem a televízióban a Tolnay Klári-sorozatban sugárzott „Egy csók és más semmi" című filmet.

Aztán láttam a Walewska grófnőt, amelyben Rita Garbo mellett, XIV. Lajos szerepét Carles Boyern játszotta, meg a Hindu síremléket Conrád Weisz alakításával, és helyesnek tartanám, ha Jacobi Dezső „Leányvásár" című operettjéből is filmet csinálnának, a két férfi főszerepet játszhatná Alain Delon és Alayn Delon.

A fenti bekezdést csak azért iktattam ide, hogy megpróbáljak szemléltető példát szolgáltatni azoknak az adatoknak a pontosságára, szavahihetőségére, amelyeket a Rádió- és Televízióújság az „Egy csók és más semmi" című film ismertetése során közöl. Legelőször is fogalmam sincs, kicsoda Éri-Balázs Imre, akit a szöveg a film írójaként feltüntet. Ezzel szemben tudom, hogy a 30-as évek egyik termékeny könnyűműfajú szerzőjét Éri-Halász Imrének hívták és ő írta ezt a filmet is. Több könyvet is írt, például „Ki ne mondja!" címmel az eddig magyar nyelven megjelent egyetlen tréfás közhely-gyűjteményt is, amely bizonyos mértékig nyelvészeti és kultúrtörténeti szempontból is értékes mű. Továbbá pepita színű pásztor-tilinkó legyek, és ezt felelősségem teljes tudatában vállalom, ha Zsuzsi szerepét Peéry Piri játszotta, ahogy a lap állítja. Peéry Piri, a Nemzeti Színház akkori igazgatójának, Németh Antalnak felesége a film születése idején már korosabb dáma volt és véleményem szerint dr. Schön Tóni szerepét játszotta. Zsuzsit bárki más játszhatta a felsorolt szereplők közül, talán Sugár Lajost kivéve. Továbbá, az a gyanúm, hogy forog a sírjában a korszak egyik kitűnő – Salamonnal, Mály Gerővel majdnem egyenrangú – komikusa, az emlékezetes Sárosi „Bandi", hogy ez alkalommal Sáross Andor néven szerepel. A legmeghökkentőbb azonban az, hogy Pataki Jenő, aki valóban dr. Sáfrány Pétert játssza, a „Továbbá" alatt felsorolt színészek között is szerepel, de itt már y-nal, mint Pataky Jenő, holott valószínűtlen az is, hogy kettős szerepet játszott volna, de az is, hogy a lista pár héttel ezelőtti lemásolása közben kapott volna nemességet.

Egyébként az igazság kedvéért meg kell jegyeznem, hogy a Rádió- és Televízió Újság néhány nevet, szerepet és szereplőt helyesen tüntetett fel.

Sós András
(Soss Bangyi)

–Valami részeg lehet, azt állítja, hogy a konkurrencia miatt visszaestek az áraink.

LEHOCZKI ISTVÁN:

Más most...

MAGÁNPANZIÓ

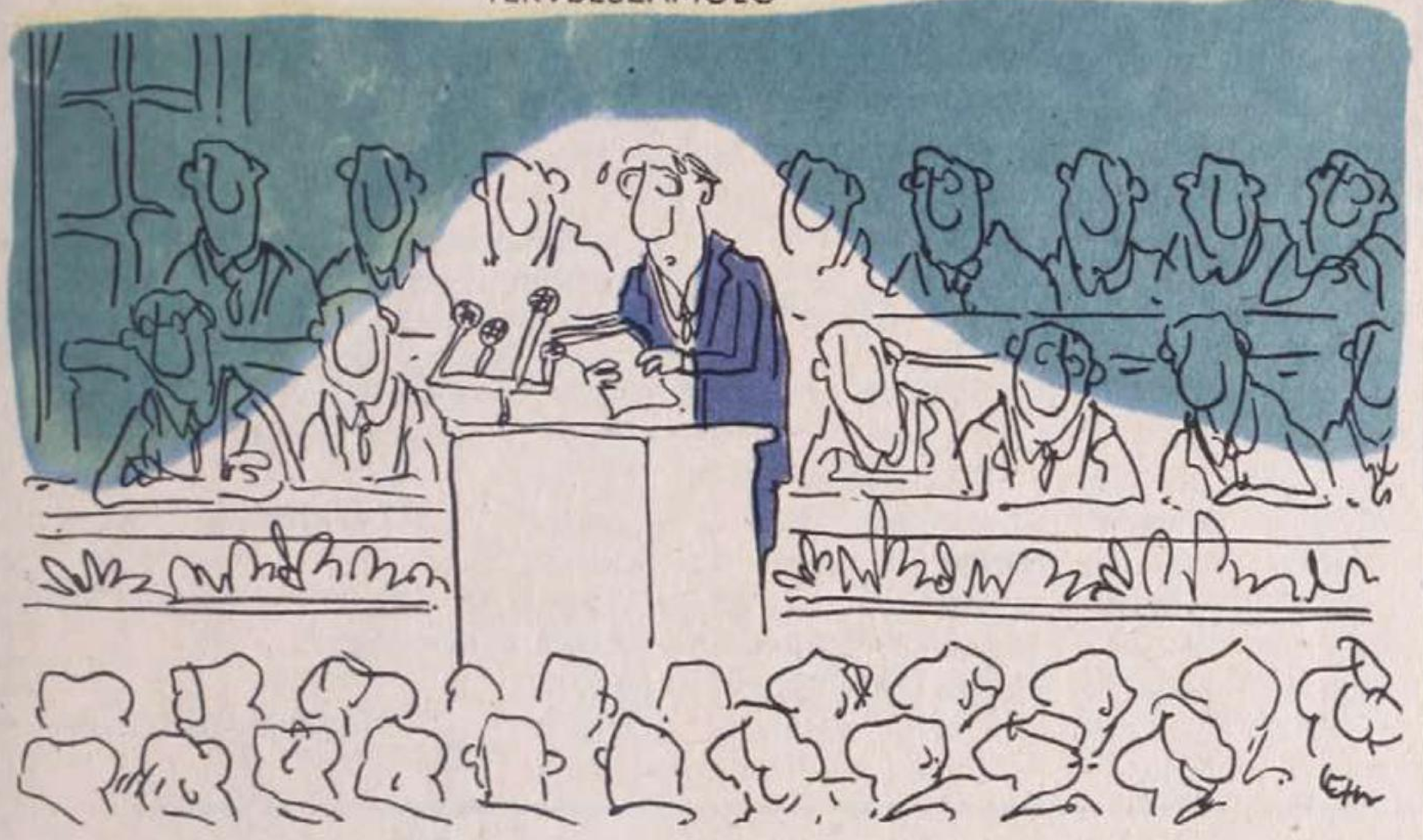
– Úgy látszik, még sem tetszett nekik! Megfizették egész napra, és most egy óra múlva elmennek!

LETELT...

– Mi voltunk itt előbb! Hozzánk jön dolgozni ez a zseniális üzletember!

TERVBESZÁMOLÓ

– És, hogy a nem várt nehézségeket említsem: tatárjárás, mohácsi vész...

SZELLEMI TŐKE

– Látom, a professzor urat is nyugdíjazták...

KANADAI NYÁR TATABÁNYÁN

„Nyárfaháború dúl Tatabányán. A város lakóinak egy része követeli, hogy a kanadai nyárfákat vágják ki, míg az ellentábor a fák megóvása mellett tör lándzsát. A tanács a tervek szerint megszavaztatja a lakókat, s így a nyárfák sorsáról a többség, a közakarat dönthet." (Újsághír)

Volt egy vízióm...

Utolsó szakaszához érkezett a választási kampány, s hamarosan eldől a kérdés: lesz-e kanadai nyár Tatabányán, avagy nem? Ezekben a feszült napokban, a televízió képernyői előtt egy ország figyeli lélegzetét visszafojtva, ki kap több szavazatot, bizony, akár a tekejátékban, itt is minden fa számít.

Az utcákat egyébként a kanadai nyárfák vattaszerű pihéi mellett plakátok is ékesítik, s vidám úttörő pajtások szaladgálnak a nyárfákat éltető, avagy éppen nyárfaellenes plakátokkal.

A két tábor az utolsó, a döntő összecsapásra készül. Fenyegető csend és hangos zsivaj váltja egymást, csupán a nyárfák figyelik egykedvűen az eseményeket. Sűrűn szálló pihéik berepülnek a lakásokba, de azt már ők sem tudják, hogy egyeseknél szénanáthát, másoknál pedig kötőhártya gyulladást idéznek elő.

Az egyik helyi lap, a Fékező száguldó riportere interjút készít az egyik nyárfával. A nyárfa — miután ő kanadai — enyhén tört magyarsággal válaszol a feltett kérdésekre, s a többi között elmondja: több mint húsz éve él Magyarországon, s a szocialista Magyarország lelkes és odaadó híve.

Természetesen a nyárfaellenzők sem ülnek eközben tétlenül. Nyárfaellenes albizottságot hoznak létre, melybe neves hazai és külföldön élő szórvány-magyar tudósokat is beválasztanak. Több tanulmány is készül ebben a témakörben, s ezek közül az egyik leginkább figyelemre méltó az a megfogalmazás, miszerint a kanadai nyárfák már a török hódoltság idején összejátszottak az agg Szulejmán szultánnal.

Időközben előkerülnek a szavazóurnák is. Sokan kíváncsian és csodálkozva nézik az apró kis dobozokat, azt hiszik postaláda. Többen szabályos irányítószámmal megcímzett borítékokat dobnak beléjük, míg mások azon keseregnek, hogy a lottószelvényüket elnyelte a láda. Egy kétgyermekes anya egyenesen a televízióhoz fordul, mert jegyváltó automatának nézte a választási urnát, s szinte számolatlanul dobálta bele a kétforintosokat — természetesen mindhiába.

Az ideiglenes működési engedélyt kapott közvélemény-kutató intézet adatai szerint a nyárfások mintha valamelyest vezetnének az antinyárfásokkal szemben, de az eredmény még lényegesen változhat, hiszen sokan nyaralnak, vagy nem tudják, mi az a nyárfa, de a szavazásig még őket is szakszerűen és kellő alapossággal felvilágosítják e fontos kérdésben.

Vaják néni, aki korábban az egyik meteorológiai állomáson teljesített szolgálatot, s nyugdíjazása óta tenyérjósként tengeti életét, soha nem örvendett ekkora népszerűségnek, mint mostanában. Ha hinni lehet az adóbevallásnak, naponta legalább hatszázan keresik fel nyárfaügyben az idős tenyérjóst, s ő egyelőre még becsülettel állja a sarat: szavahihető tanúk szerint jóslatainak színvonala üzletének nyitása óta csöppet sem romlott.

Másfél nappal a szavazás előtt szesztilalmat rendelnek el — ennyi idő feltétlenül kell ahhoz, hogy az alkohol elpárologjon a szervezetből, no meg ahhoz is, hogy kulturáltan, különösebb sorbanállás nélkül lehessen beszerezni a szesztilalom idejére szükséges alkohol mennyiséget.

Huszonnégy órával a szavazás előtt elektromos fűrésszel felszerelt dolgos munkásemberek jelennek meg a kanadai nyárfák tövénél, majd rövid reggeli szünet után megkezdik a fák kivágását. Amíg a munkálatok tartanak, a rádió a Fonográf együttes „Ne vágj ki minden fát" című dalát játssza.

Egy nappal később ünneplőbe öltözött kalauzok, irodisták, kis- és nagymamák indulnak szavazni a nyárfák sorsáról...

Mondom, volt egy vízióm...

Föld S. Péter

TERÁPIA

– De ha depressziós az urad, miért nem veszel neki egy statisztikai évkönyvet?!

– Végül mégiscsak lett a falunak orvosa! A Sánta-Balogék portáját megvette egy egyetemi magántanár ...

SZILÁNKOK

NAGYLELKŰSÉG

— Találtam egy pénztárcát. Tíz forint volt benne.
— És mit csinált vele?
— Hozzátettem egy ezrest, hadd örüljön neki egy másik megtaláló.

ÓVATOS EMBER

— Előbb fizessék ki az újítási díjamat, aztán majd töröm a fejem, és kitalálok valamit.

FÉLTÉKENYSÉG

— Megőrjítesz a féltékenységeddel! Értsd meg, hogy rajtad és Éván, Sárin, Margiton, Pannin kívül senkim sincs!

CÉL

— Az a célom, hogy a szomszédom iránti gyűlöletem lecsökkentsem egyszerű ellenszenvvé.

TANÚ

— Tanút keresünk. Ön látta a verekedést?
— Hogyne. Én voltam az akit megvertek.

HOBBI

— Én egy nőnél megvárom, amíg igent mond, aztán faképnél hagyom.

POFON

— Uram, miért vágott pofon?
— Hangulatember vagyok.
— Az más, akkor nem szóltam semmit.

TISZTELET

— Én mindig megadom a kellő tiszteletet a nálam nagyobb gazembernek.

PIACON

— Asszonyom, ne tessék válogatni az almák között!
— De hiszen én a csúnyákat akarom kiválogatni, mert ma egy undok vendéget várok!

UDVARIASSÁG

— Bocsánat a zavarásért, hölgyem. Szabad tisztelettel egy tisztességtelen ajánlatot tennem?

ÜZLET

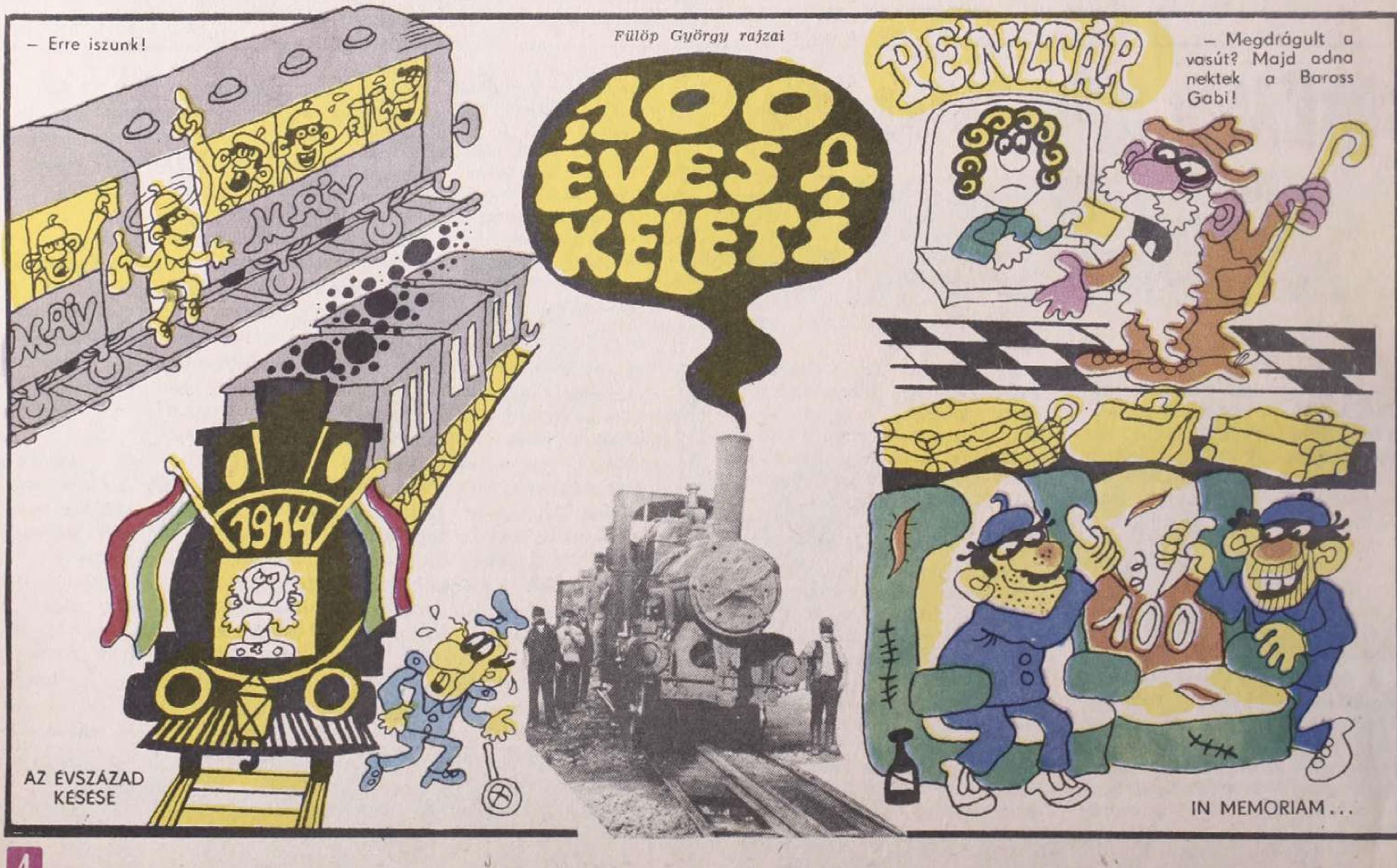
A mesebeli tündér így szólt a szegénylegényhez:
— Három kívánságod teljesítem, ha te nekem négyet.

OPTIMISTA

— Nem sikerült az életem. Talán majd a következő ...

Galambos Szilveszter

Fülöp György rajzai

– Erre iszunk!

– Megdrágult a vasút? Majd adna nektek a Baross Gabi!

AZ ÉVSZÁZAD KÉSÉSE

IN MEMORIAM ...

ÖNKÖLTSÉGI KÖRTE

— Mennyiért adja kilóját? — kérdezte az asszony Sir Tüszőt, s rámutatott a vánnyadt körtére.

— Fél kilót vennék.

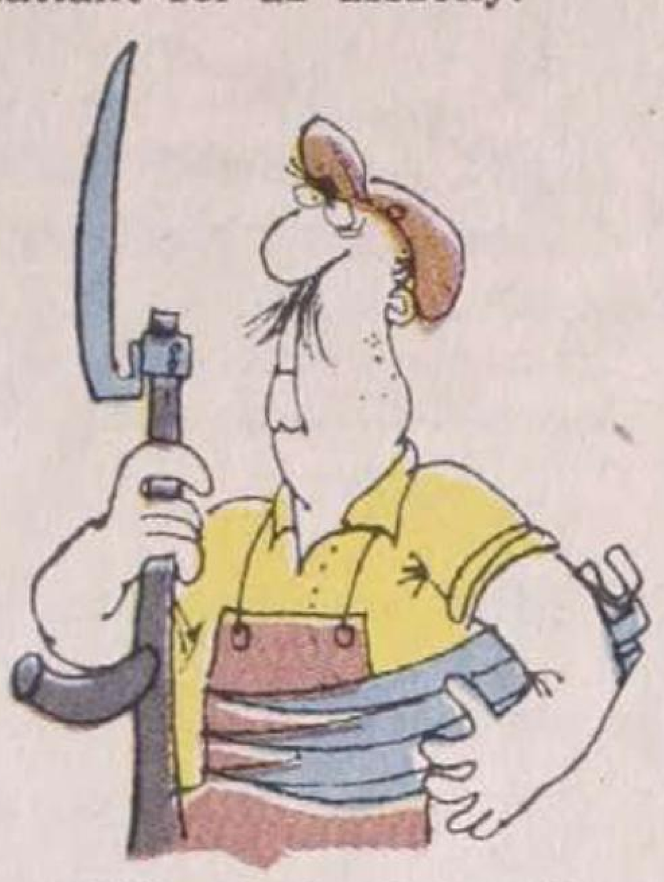
— Kilója ötszáz forint — mondta Sir Tüsző ásítva.

Az asszony megtántorodott, de hanyattvágódás ellen belekapaszkodott Sir Tüsző zakójába. Félúton megállt az ég és föld között lavírozva felfortyant.

— Mit képzel, maga szerencsétlen! Azért jelölte ki a Fővárosi Tanács a kistermelők árusítási helyeit, hogy a lakosság olcsón, a haramia lánckereskedelem kikapcsolásával szerezhesse be zöldség-gyümölcs szükségletét. Önköltségi áron!

— Ne hápogjon az asszonyság — fakadt ki Sir Tüsző —, én becsületes termelői áron adom a gyümölcsöt. Ez az egy körtém van. Kezdő vagyok a szakmában, hiába locsoltam, hiába permeteztem, hiába metszettem, csak ez az egy fránya körtém termett. Az én tisztességes termelői költségem ötszáz forint kilónként. Kivetítve, mert összesen csak húsz deka az egész. Ezért hát az alant megtekinthető gyümölcsöt már egy százasért viheti. Őszintén megmondom, én egy fillért sem keresek a bolton, nekem ennyibe jött.

— Mi lenne, ha mindenki így gondolkodna? — csattant fel az asszony.

— Akkor bolond lennék, ha nem így gondolkodnék. Akarja, hogy megmagyarázzam? Teszem fel, az egyik honi üzemünk kiegyenesített kaszákat gyárt. A gyár ráfizet a boltra, mert a termelési költség több, mint az eladási ár. Mit tesznek? Emelik az árat. A sajtó közli a hírt, a lakosság szívja a lukas fogait. Szívja, szívja, de azért megérti a dolgot. Ha a termelési költség magasabb, mint az eladási ár, akkor valóban nincs más hátra, mint emelni az árakat. Hacsak nem számítunk állami támogatásra. Arra pedig egyre kevésbé számítunk. Tud követni? — kérdezte Sir Tüsző.

— Nem is megy sehova.

— Folytatom. Eleddig mindenki hasraesett a termelési költség hallatán. Arra miért nem gondolnak abban a feltételezett kiegyenesített kaszagyárban, hogy az áremelés helyett a termelési költséget is lehet csökkenteni. Ha nem rendelik meg időben a kaszanyelet, nem dolgoznak az egyenesítőben, szervezetlen az élesítés, akkor persze, hogy nagy az önköltség. Tessék abból lefaragni, ne a vásárló jövedelméből. Ha már az ipar így tesz, nekem, a kistermelőnek nem szabad? Az én körtém termelési költsége tényleg ötszáz forint kilónként. Mert nem értek a körtefákhoz, a gyümölcstermesztéshez, lusta is voltam a gondozáshoz, ez mind igaz, de a költségem valóban öt darab százas volt. Pláne, hogy ez az összeg csak egy darab körtére esett. Érti már?

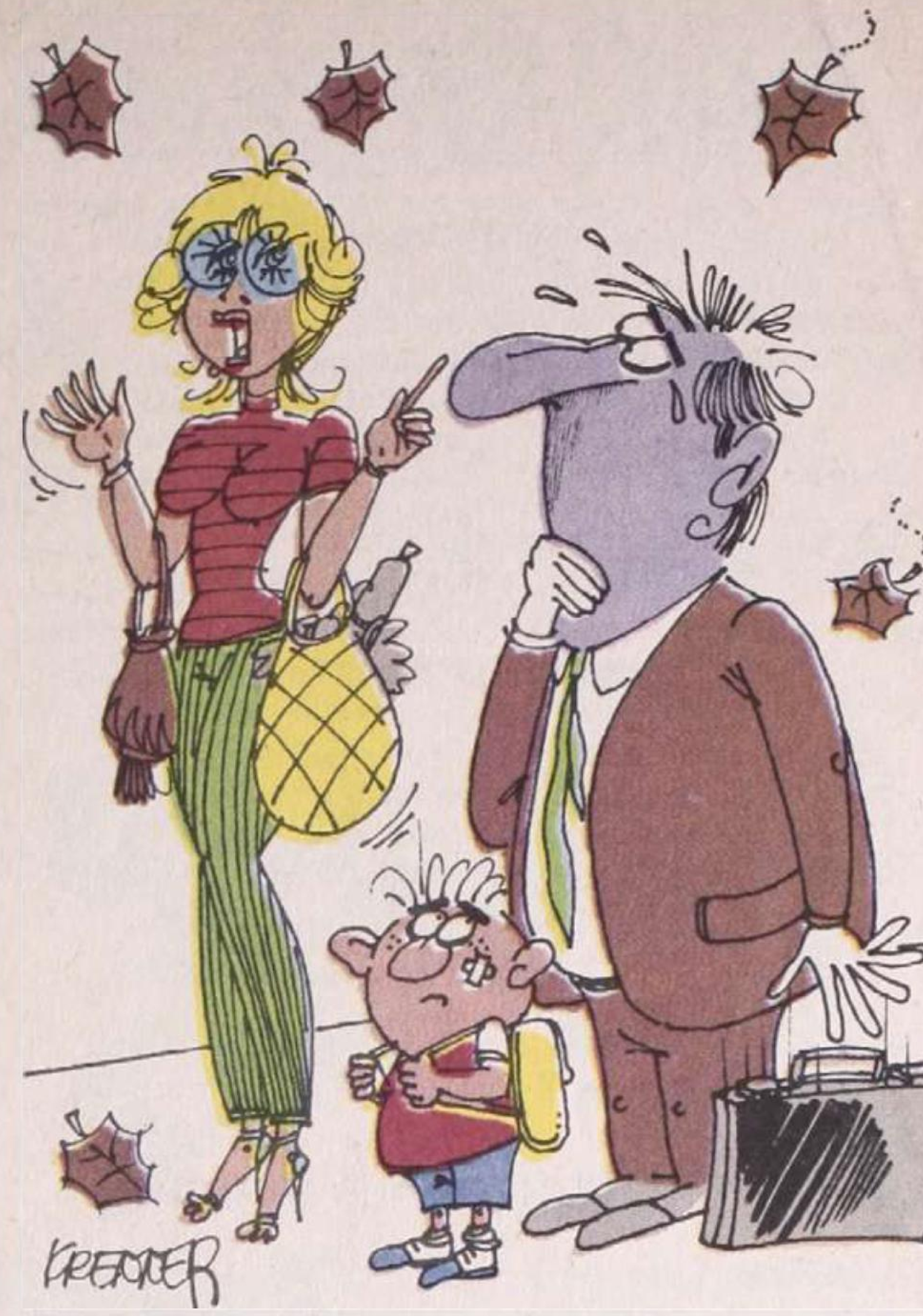
— Értem, de akkor forduljon fel a körtéjével együtt.

— Ez az! Látom, hogy már kapiskálja a dolgokat. Sikerült felbőszítenem, s jó útra térítenem. Nem ültem hiába itt a sarkon. De ezt ne csak nekem mondja, hanem minden termelőnek, aki hozzám hasonlóan cselekszik.

— Mondanám én, de akkor mit viszek haza a családnak? Levegőt és vizet?

— Nono! Tudja azt maga, hogy a vízműveknél milyen magas az egy köbméterre eső termelési költség?!

Majláth László

– Te elmész a szülői értekezletre, én pedig meglátogatom a nagyit az idegosztályon!

– Megint egy trükk, hogy ne kelljen végigjátszanod a meccset!

– Szóval, ma sem történt semmi különös a kiszálláson?

A Honvédelmi Minisztérium közleménye:

EZEK NEM CSAPATÖSSZEVONÁSOK — CSAK AZ ŐSZI MEZŐGAZDASÁGI MUNKÁKRA KÉSZÜLÜNK!

AGYRÉM-RÍMEK

MODERN MITOLÓGIA

Elunta a faun az erdőt:
kibéreit egy szauna-ferdőt.

AZ ŐRMESTER

„Megmondtam már huszonkétszer,
hogy a falig kússzon hétszer!"

A KÁKABÉLŰ TURISTA KECSKERÍMEI

Több a knédli meg a nudli Pöstyénben,
mint a tűz egy sárló pudli-nőstényben.
Minek mentem én Pöstyénbe megaludni?
Beadott a knédli nékem, meg a nudli!

UGYNÖK ÉS HÁZIASSZONY

– Portékámnak neme: sziksó.
– Hát áráról nem esik szó?

SZAMARITÁNUS LÉGIKALÓZ

Utastérben e jó tata
húsz okkal tuszkol át,
s mosolyogva megitat a
túszokkal húsz colát.

FILMFORGATÁS

„Na, technikus, működjön,
mert itt most a működ jön!"

A GUMINAK AZ ÁRA IS RUGALMAS
(Kettős kecskerím)

– Drágítani, mit api rág, merték-e?
– Hja, mert külhoni iparág terméke!

MAI NÉPDAL

Nékem olyan ÁFÉSZ kell,
amelyre a fecskemadár ráfészkel!

WESTERN-HŐSNŐ

Kit talál el az amazon ősi Coltja?
Akárki lesz is amaz, „Ó, nő!" – sikoltja.

A SZELADON

Nagy Pista nem tétovázik:
minden este Tóth Évázik

NŐI SÚLYLÖKŐK A DOBOGÓN

Keblet, mint egy nagyságrendet,
három kövér nagysád renget.

SE SZÓ, SE BESZÉD

Aki egy ezrest ad hegyibeszédül,
annak ő máris a hegyibe szédül.

Timár György

– Kellene venni egy modernebb készüléket. Abban biztos nem beszélnek ennyit!

MÚZSA

– Hasznosabb, ha a kiadó, mintha a te ízlésed szerint írok.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Turista házaspár betér egy francia kisvendéglőbe. A hölgy az étlapot fürkészi és egyszer csak megkérdezi a férjét:
— Mit gondolsz, milyen itt a csiga?
A szomszéd asztaltól válaszol egy úr, fanyar mosollyal:
— Pincérnek van öltözve, asszonyom...

*

— Katika — mondja a fiatalember —, egyszerűen elbűvölően néz ki!
— Ön akkor is ezt mondaná, ha egyáltalán nem volna róla meggyőződve...
— És ön akkor is meg volna róla győződve, ha én egyáltalán nem mondanám!

FRISS DISSZIDENSEK

– Legyenek türelemmel, a Magyarok Világszövetsége küld majd operettbrigádot, hogy felvidítsa magukat!

Ludas utastájékoztató:

MENETREND SZERINTI ONEDIN-HAJÓ ÉRKEZIK AZ EGYES CSATORNÁRA. A TÉVÉ MELLETT KÉRJÜK VIGYÁZNI!

MAI GYEREKEK

– Amikor rossz a lift, téged ki szokott felcipelni a tizedikre?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy halastó partján tábla jelent meg:
„Kérjük, ne etesse a halakat! A felügyelő.”
Nem sokkal utóbb a tábla alá egy másikat is szögeztek:
„Kérjük, ne vegye figyelembe a fenti kérelmet! A halak.”

MEGNYÍLT AZ AKVÁRIUM

A magyar tenger.

Hiányszakma

— Fiatalember! Fiatalember! Írja alá a pontozott vonalra. Csapjon fel tyúkszemvágónak.

— Eszembe se jut. Uram ön alighanem megőrült, hogy ilyesmire próbál rávenni.

— De miért? Kérem, ősi szakma. Már Árpád apánknak is volt tyúkszemvágója.

— Akkor miért nem arra próbál rávenni, hogy Árpád apánknak csapjak fel?

— Nem lehet mindenki Árpád apánk!

— Teljesen igaza van. Árpád anyánkra is szükség van, de azt nem vállalom.

— Fiatalember, gondolja meg és írja alá a pontozott vonalra. Csapjon fel mégis tyúkszemvágónak. Folyamatos ellátást tudunk biztosítani. Kérem, nálunk a tyúkszemek száma évente kétszázezerrel növekszik, a tyúkszemvágóké viszont ugyanannyival csökken. Fiatalember, ön honfitársainak légióit szabadíthatná meg a kínoktól.

— Az osztályfőnökömet is?

— Természetesen az osztályfőnökét is.

— Akkor nem írom alá a pontozott vonalra. Nincs az a pénz.

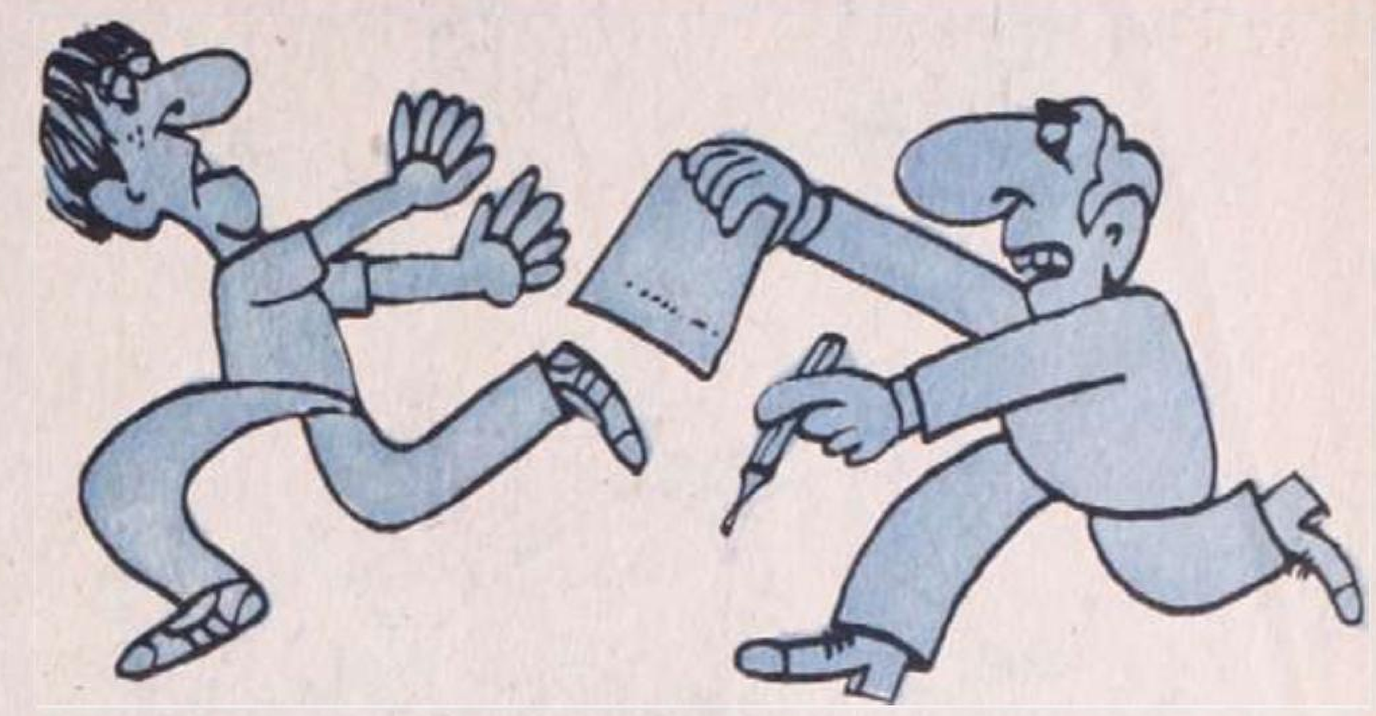
— Fiatalember, ismételten unszolom, hogy csapjon fel tyúkszemvágónak. Csakhamar tájház épül nagy emberek tyúkszemének a bemutatására. Azonfelül búsás hűségjutalmat is biztosítunk.

— Éspedig?

— Minden ezredik után kivághatja a sajátját is.

— Mégsem írom alá a pontozott vonalra. Még mit nem? Hogy életem végéig ronda tyúkszemekkel nézzek farkasszemet?

— Fiatalember, higgyen egy tapasztalt pályatársának: az életben számtalan kortársával találkozik majd, s észlelni fogja, hogy messze legszebb rajtuk a tyúkszemük. Kérem, írja alá a pontozott vonalra. A

látványtól nem kell visszariadnia. Gondolja meg: bizonyos napkeleti bölcsek hosszú éveken át csak a saját köldöküket nézték.

— Na tessék! Amúgy elég marha bölcsek lehettek, de ők sem a saját tyúkszemüket.

— Fiatalember, én ennek ellenére is rábeszélem, hogy csapjon fel tyúkszemvágónak. Kérem, ne feledje el: az emberiség legnagyobb jótevői a tyúkszemvágók voltak.

— Egyet mondjon!

— Ezret mondok. Kérem, Savoyai Jenő herceget, a nemes lovagot egész éjszaka heveny tyúkszembántalmak kínozták. A szemét nem tudta lehunyni...

— A tyúkszemét?

— A saját szemét. Az álmatlan éjszaka során módjában állt fondorlatos haditervet kidolgozni és másnap vissza is foglalta Budát a töröktől.

— Áhá. Szóval, ha Savoyai Jenő hercegnek, a nemes lovagnak kéznél van a tyúkszemvágója, Buda még ma is a törököké. Uram, bevallom önnek, már-már kezdtem megingni, de most már biztos, hogy nem írom alá a pontozott vonalra.

— Rendben van, fiatalember, de utolsó érvemet még meg kell hallgatnia. Mint tudjuk, a tyúkszem előre jelzi az időjárást. A jól kivágott tyúkszem megfosztja az embert ettől a lehetőségtől. Teszem azt, verőfényes idő van, ő mit sem sejtve elindul kirándulni és alig ér az első pagonyig, durr, belévág a mennykő...

— Az osztályfőnökömbe is?

— Természetesen az osztályfőnökébe is.

— Uram, döntöttem. Felcsapok tyúkszemvágónak. Hol írjam alá...?

Peterdi Pál

Százforintos jegyek a magyar—mexikói meccsen

NULLKETTŐNEK NULLEGY A FELE, EGYE MEG A FÉSZKES FEKETE FENE...

ISKOLAÉRETT KOR

– Képzeld, volt képük azt állítani a mi kis Káinunkról, hogy antiszociális gyerek!

SZOMORÚ ÖREGSÉG

– Én csak kis idők tanúja voltam.

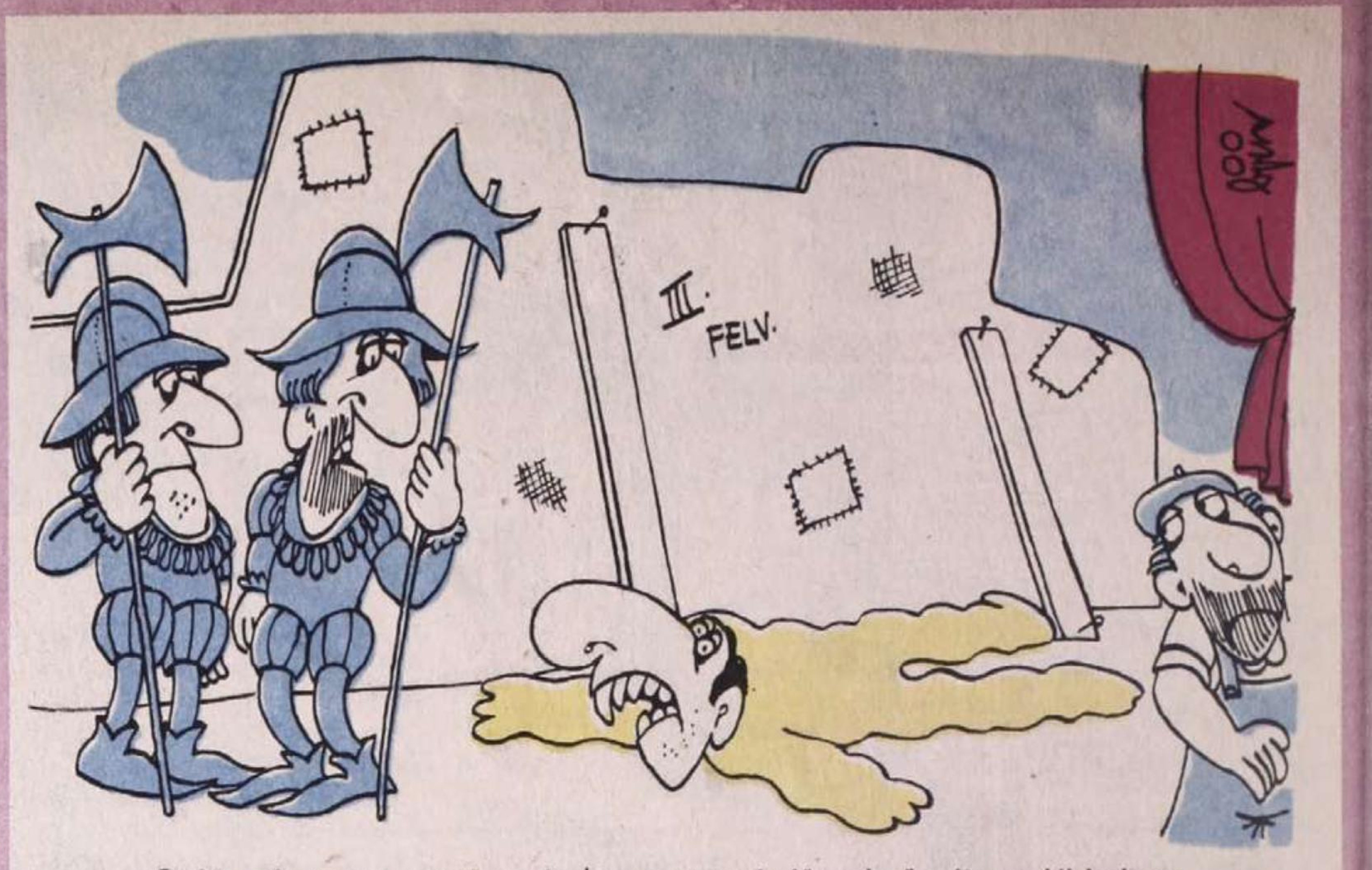
A KULISSZÁK MÖGÖTT

– Kisemberek vagyunk mi, hogy megtudjuk, mi folyik a kulisszák mögött.

– Jé, neked tényleg ilyen nagy lábad van?

– Pedig milyen nagy színész volt, istenem! Az új főrendező teljesen kikészítette...

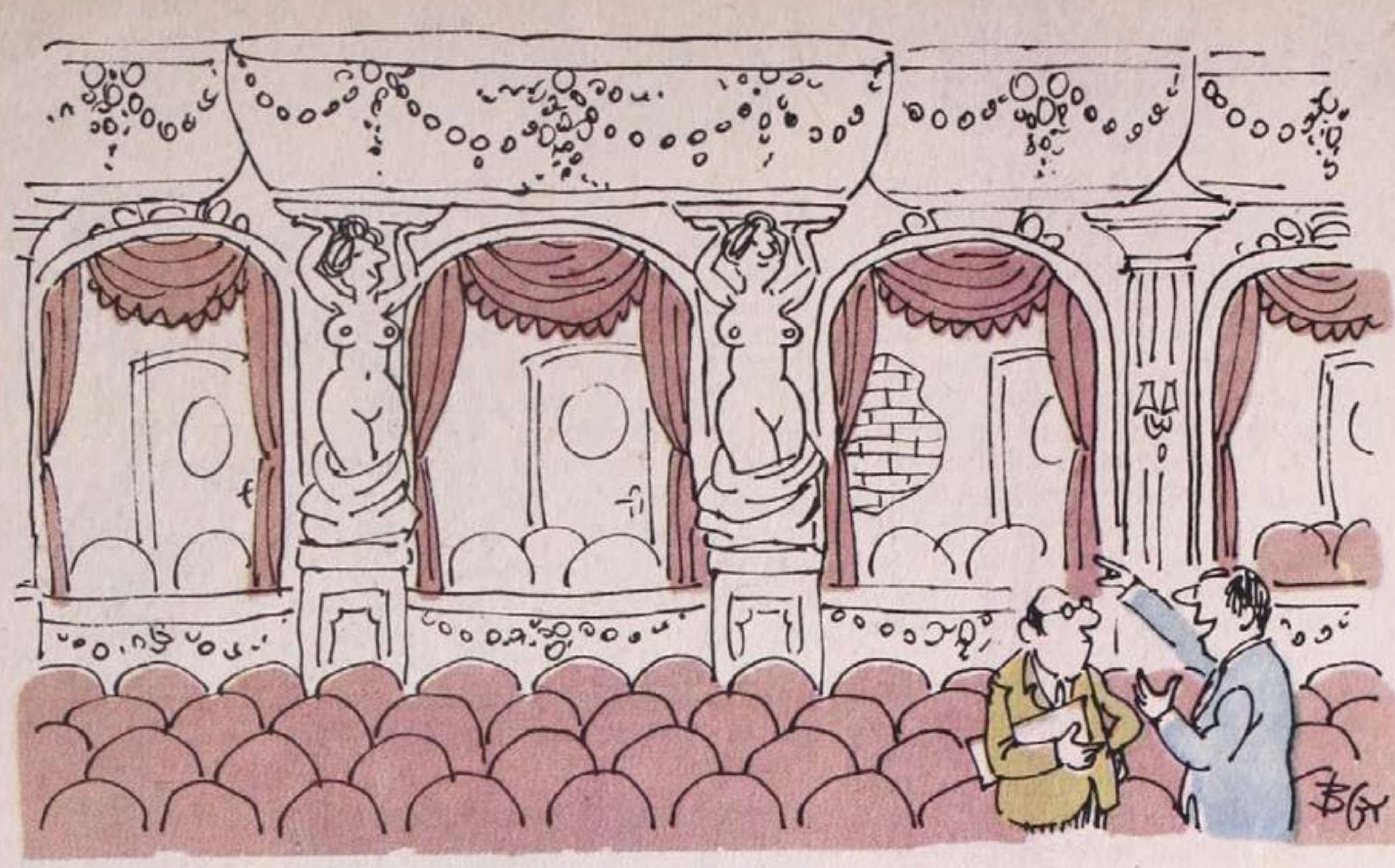
– Értsétek meg, gyerekek, én sem tudom, hogy az évadban ki lesz a súgó!

– Milyen nemes dolog, hogy ennyire a szívén viseli hazája tőkés exportjának fellendítését.

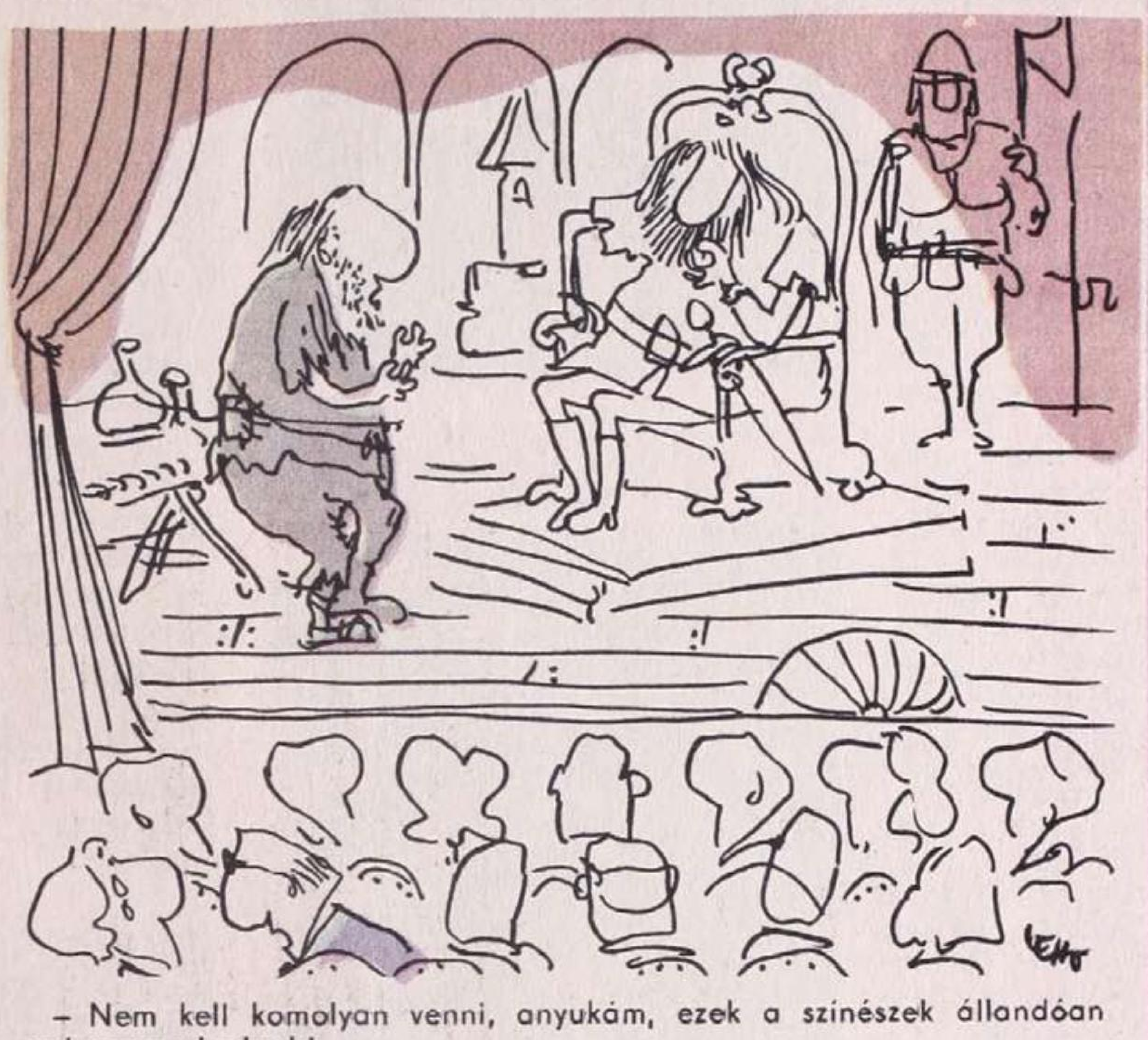
– Megmondtam, hogy a második félidőben két gólt beeresztessz!

– Bízzunk benne, hogy a kariatidák idén már nem mennek át más színházhoz!

BÁBJÁTÉK

– Nem kell komolyan venni, anyukám, ezek a színészek állandóan csak panaszkodnak!

A SZÁZADIK ELŐADÁS

– Gyere, nézzünk valamilyen új figurát az ágyjelenethez!

Csak úgy firkálgatok

MIÉRT NEM SZERETEM DERRICK FELÜGYELŐT?

Vége volt a híradónak, lusta voltam felállni és elzárni a tévét. Pedig tudtam, hogy krimi lesz és a krimit úgy utálom, mint az odakozmált kását. Abban a pillanatban, amikor megjelenik az első vérfolt, az első pisztoly, az első kés, az első sikoltás, akkor köszönöm, nem kértem belőle. De most lusta voltam, ülve maradtam és még olyan érzés is támadt bennem, hogy ha a dolgozó nép okos millióinak jó a krimi, azt állítják, hogy szórakoztat, hogy logikát lehet tanulni belőle, meg csavaros észjárást, meg az igazság győzedelmét, akkor nekem is csak épülésemre szolgálhat.

Hát megnéztem ezt a derék Derricket. A Léna alcímű filmben. Hogy művelődjem és fortélyoskodjam. Hát kérem szépen, szerepelt benne egy gyönyörű anyuka, akinek a törvény odaítélte válásakor a kislányt. Volt egy süketnéma sógornő, azért volt süketnéma, hogy ne hallja, amikor csönget a gyilkos és amikor sikolt az anyuka. Hogy miért volt ezenkívül keramikus is, arra nem jöttem rá. A film első tízpercében gyönyörű anyukát megfojtották. Ki fedezte fel a hullát: természetesen az elvált férj. Akivel rosszban voltak. Aki el akarta rabolni a gyereket. Aki többször azt mondta barátainak, hogy eltenné láb alól ezt a bestiát. Gyanús férjet letartóztatják és a zseniális Derrick, negyven percen keresztül a legbonyolultabb lélektani módszerekkel ötli ki, hogy a férj nem lehetett gyilkos. Holott egy középső csoportos óvodás figyelmeztethette volna, hogy mielőtt letartóztatják a férjet, talán nézzék meg anyuka nyakán az ujjlenyomatokat. Mert a szép anyukát nem gyilokkal, tőrrel, pisztollyal, gázzal ölték meg, hanem közönséges fojtogatással. A mai pihermodern komputeres bűnüldözés korában a száz éve jól ismert daktiloszkópiát kellett volna alkalmazni. Egy megoldatlan kérdés maradt számomra a szupermodern krimiben: azon a szerződésen, amelyikkel ezt a csodálatos Derrick-remeket megvettük, kinek az ujjlenyomata van?

KISÖREG

Szép, megható érdekvédelmi műsor a rádióban: az öregek napközi otthonáról, az öregek helyzetéről, az öregek gondjairól. És a nemeslelkű előadásban minden második mondatban: kisöreg. Nem idősek, nem betegek, nem az otthon lakói, nem nagyapák és nagyanyák, nem munkában, gondban megfáradt nyugdíjas tanítók, műszerészek, bányászok, bérelszámolók. Hanem: kisöregek. Amiben persze sok realitás is van: hetven-, nyolcvanéves korban az öreg valóban már kisöreg: rövidebb a gerincoszlopa, kisebb a szava, a véleményének a súlya, kisebb darab kenyér jut neki. Kisöreg, mert már igen keveset nyom a latban...

Mit tetszenének szólni, ha ezentúl úgy mondanánk: tanítócska, kis-osztályvezető, kistéeszelnök, műszerészecske, jogászka, doktorka és egészen, egészen pici rádióriporter...

ZÜLLIK A MACI

Ijedten látom, hogy kedvencem, az esti mese színes tévémacija a mese elhangzása után már nem csak zuhanyozik, fogat mos és pök egyet, majd ágybabújik, — hanem lefekvés helyett bizony játszik. Legutóbb kis bohócával dominózott. Mi jön ezután? Kártya, ital, nők? És mit fognak mondani a szerencsétlen apukák, anyukák, akik azzal próbálták ágybadugni csemetéiket, hogy aludj szépen, látod, hogy már a maci is alszik...

REKLÁM

Remek reklám:

„Új tanév — új karóra."

Elbűvölő, nem? Új tanév: vadonatúj tankönyvek. (Az is minek?) Új tornafelszerelés, mert a tavalyit kinőtte. (És bőg, hogy Adidast akar.) Új körzőkészlet, mert a tavalyit elvesztette. Új köpeny, mert az idén más az előírás. A szülők így is belebolondulnak. És erre jön a biztatás: Új tanév — új karóra.

No, de kérem szépen. Eldobjuk a tavalyit? Meguntuk a tavalyit? Tavaly még normális konzervatív szerkezet volt, az idén már kvarcóra legyen. Jövőre muzsikáljon is. Két év múlva végezze el helyettünk a számtanfeladatot...

Igen, ez az, így kell nevelni amúgy is jól nevelt és szerény gyermekeinket.

Új tanév — új karóra.

Minden második tanévben — új toronyóra.

És a harmadik évben hozzá a lánc.

VÁSÁRLÁS I.

— Ezt nem így kell kedves, — mondja egy termetes hölgy és kiveszi a kezemből a tejeszacskót. A tejeszacskót most halásztam ki egy Velence-tónyi tejtengerből és éppen nézegetem, és szárítgatom az odakészített koszos ronggyal.

— Hanem? — érdeklődöm.

A vásárlótárs középen jól megnyomja a zacskót, mind a négy sarkából spriccel a tej. — Mindet meg kell nyomni, — mondja vérbenforgó szemmel és sorra próbálja a zacskókat. Mind folyik.

Rövid oktatást tart, amiből megtudom: a tejeszacskót nyomni kell, a túrót szagolni, a vajat megnyalni.

VÁSÁRLÁS II.

Magammal viszem az olvasószemüvegemet, így is reménytelen. A gyártás-kódokat, a lejárat titkosírást, az árfeliratot így sem tudom megfejteni. Ez utóbbit nem is érdemes, mert ami rá van írva, ami ki van függesztve, ami át van húzva, ami újra van írva, annak már úgysem ér a neve.

Beállok a pénztárba, viszonylag tiszta kosarammal, a pénztáros kislány átrakja holmimat az ottlevő lényegesen mocskosabb kosárba, ami alatt csurgó tej és ki tudja mi még, (az előttem járt nem tudta, hogy a tejeszacskót nyomni kell), ránéz a tizennyolc forintos árcéludára, átkiabál a szomszéd kislánynak, mibe kerül ma ez a huszonegy forint negyvenes? Huszanhat nyolcvanba, — hangzik a válasz. A biztonság kedvéért beüt huszonkilencet. A pénztárcámban kotorászok, de szemüveget kell váltani, mögöttem sor, nem tudom melyik az új tízforintos és a régi huszas, nem látom az ötvenfillért és a tízet, kérő alázattal odanyújtom a tárcámat a leányzónak, legyen szíves, vegyen ki, amennyit akar.

Azután kitámolygok a boltból, ahol vásároltam valamilyen valamit, valamennyiért.

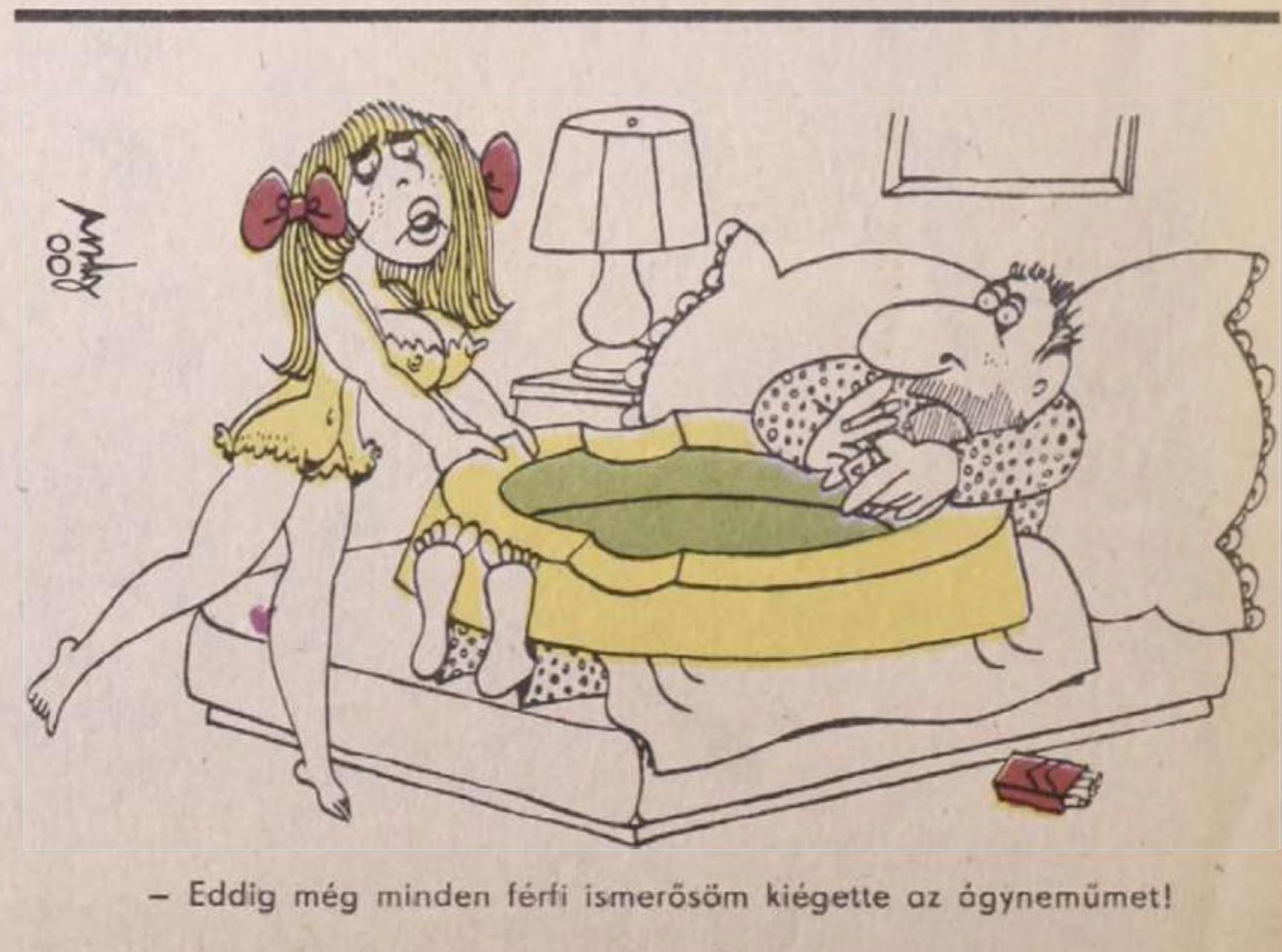

JAVASLAT

Beültem egy kis moziba, meg akartam nézni egy Fassbinder-filmet, ami eddig kimaradt az életemből. Ezután is kimarad, mert a kópián minden volt, eső, mocsok, fekete folt csak a mozit nem lehetett látni. Kicsit öreg kópia, kicsit régen ki kéne selejtezni, de ha a gyanútlan néző beül rá, hadd vigye.

Ismerjük a jelmondatokat: Mi ügyelünk a részletekre — Nincs ismeretlen táj — Biztosítás nyugalom — Szárnyakat adunk vágyainak. Javaslatom: a filmforgalmazás részére: Vakulj magyar!

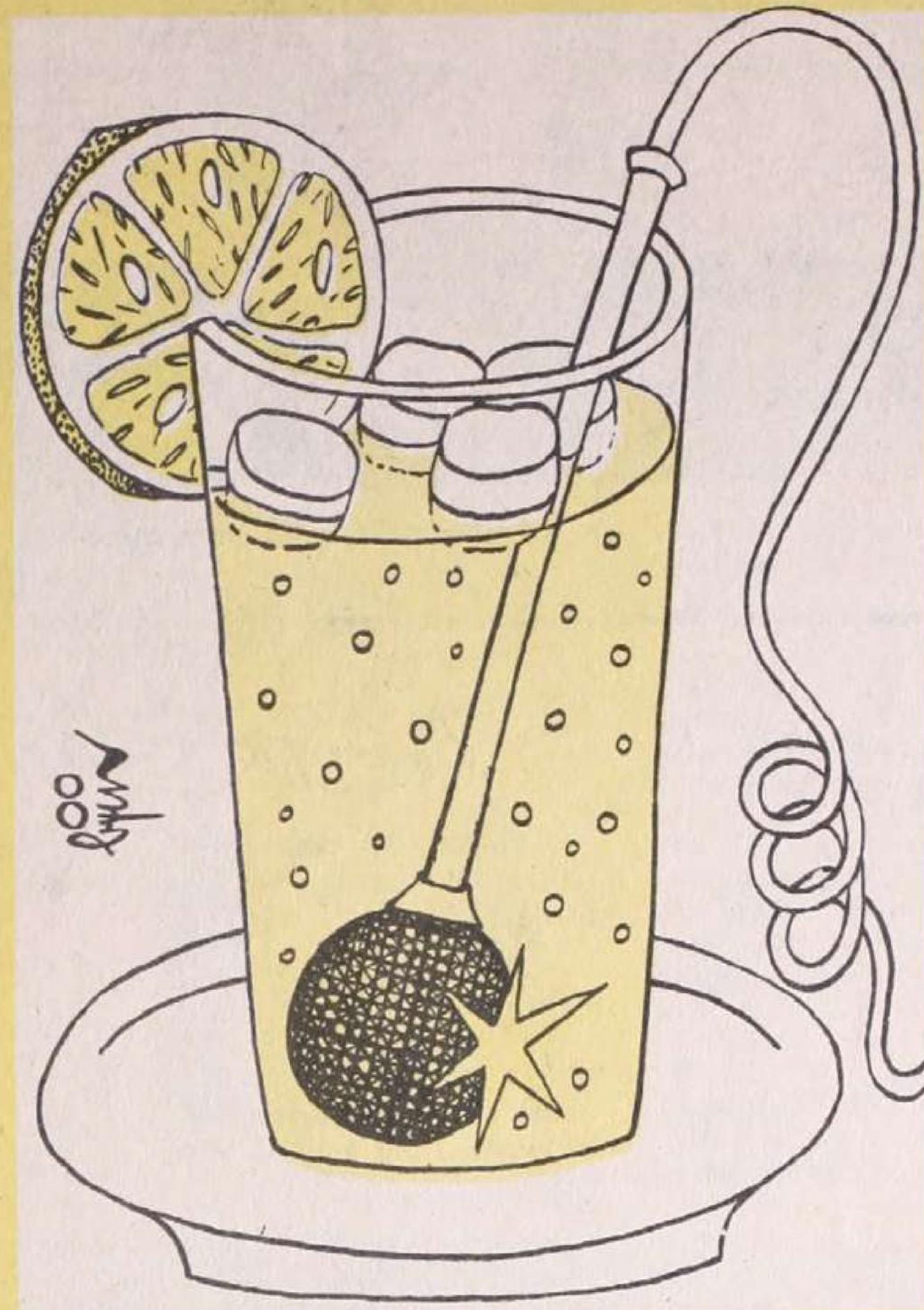
Fehér Klára

— Eddig még minden férfi ismerősöm kiégette az ágyneműmet!

LIMONÁDÉ

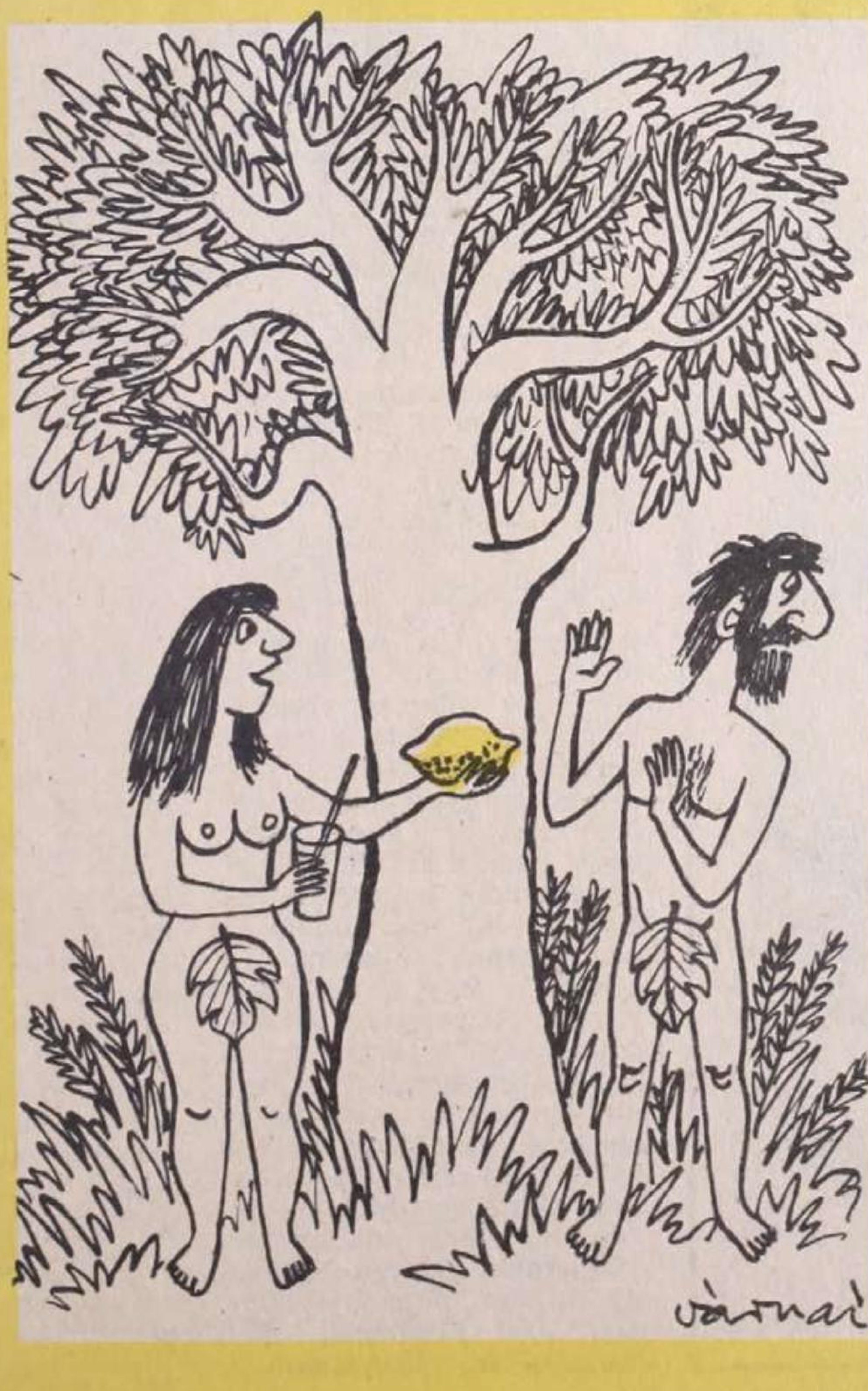

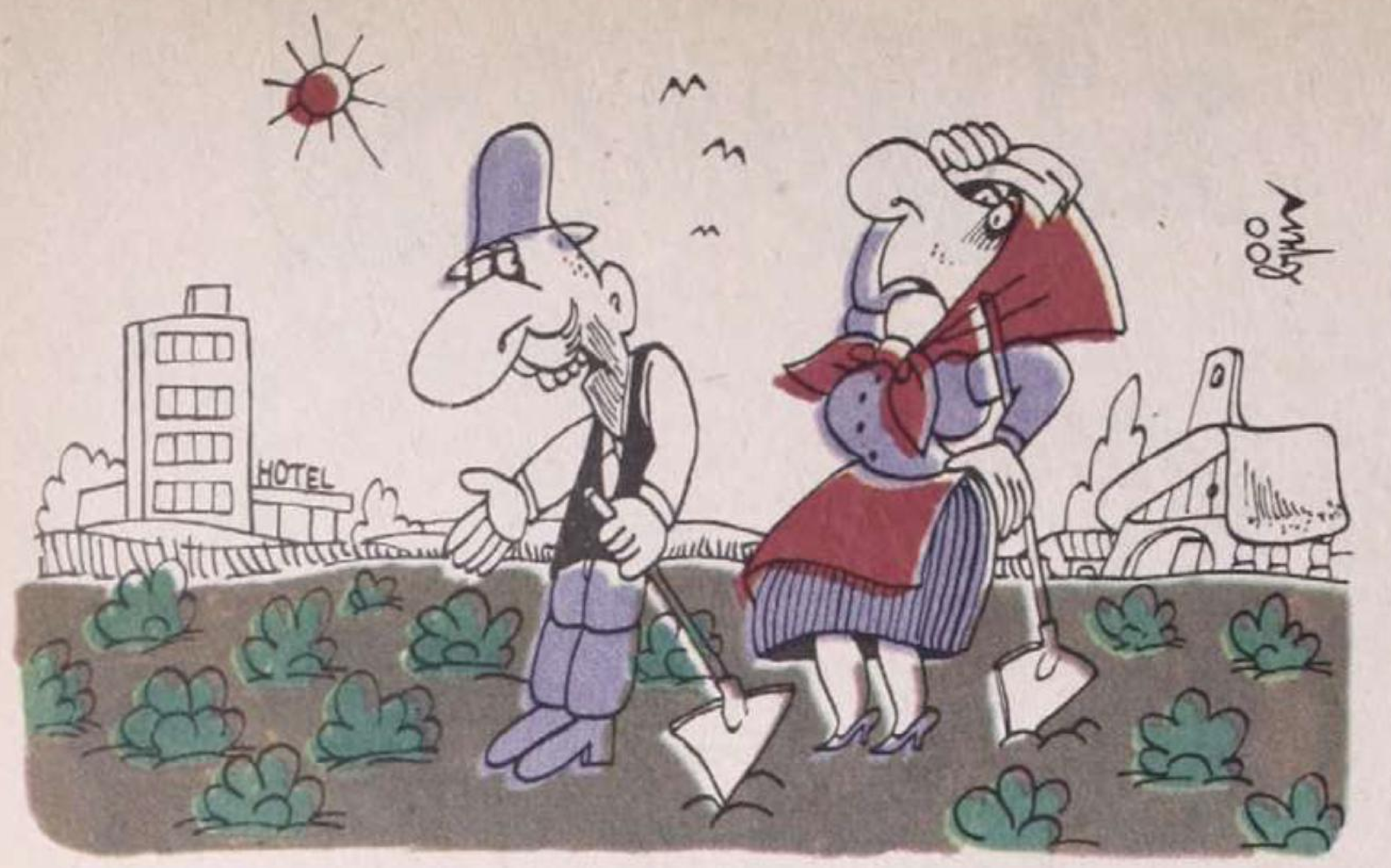

HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, FÜLÖP, VÁRNAI, DALLOS

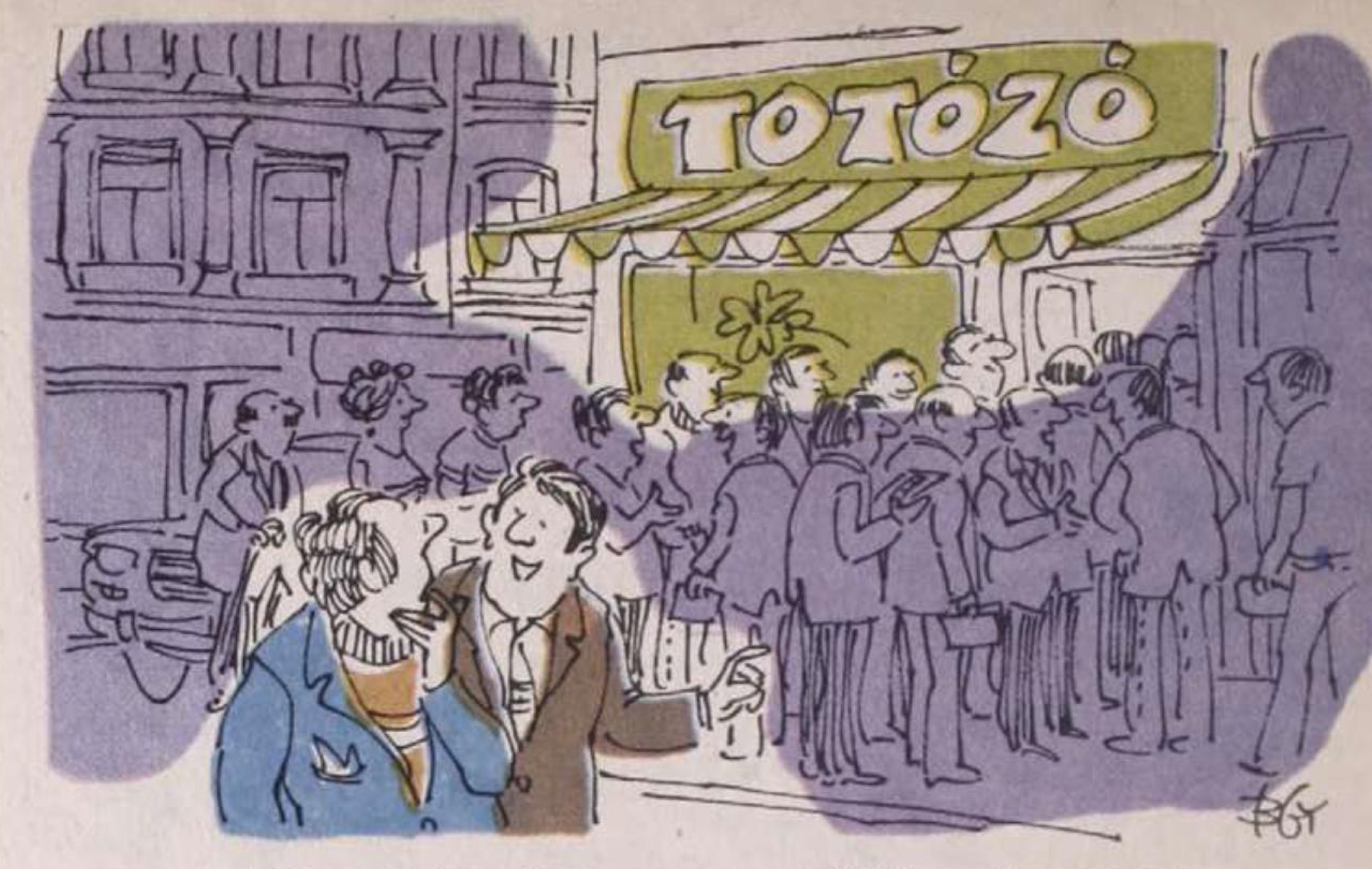

– Nem bírja már a derekunk a kapát, anyjuk! Asszondom, csináljunk itt a külföldieknek egy golfpályát...

IDEGENFORGALOM

– Non, monsieur, itt nem a munkanélküli-segélyt osztják!

KÉREM A KÖVETKEZŐT

K. S. nyugalmazott államtitkár, tartalékos ezredes hirtelen elhunyt. K. S. elvtárs 1945-ben kapcsolódott be a munkásmozgalomba. 1945 és 1949 között különböző vezető állásokat töltött be. Az ötvenes években azonban meghurcolták: a személyi kultusz haszonélvezője lett...

*

Kérem azt a 10—12 év körüli, szőke, kékszemű, Gyuszi névre hallgató kisfiút, aki f. hó 5-én a Mozsár és Nagymező utca sarkán megharapta barnaszőrű magyar vizslámat, haladéktalanul jelentkezzék.

*

Elhunyt X. Eleonóra színművésznő, a hajdani operettcsillag. 45 éves is volt.

*

A bíró a vádlotthoz, az ítélethirdetés után:

— Aztán remélem, tanult az esetből. Máskor nem követ el bűncselekményt!

— Bíró úr, biztos lehet benne, én mindent el fogok követni.

*

— Doktor úr, én meg szeretnék halni!

— Ha nem hagyja abba az ivást, akkor meg is hal.

— De én azért szeretnék meghalni, hogy maga ne macerálhasson tovább az alkohol miatt és végre nyugodtan ihassak.

*

T. Gy. személygépkocsijával felborult és súlyos sérüléseket szenvedett. A balesetet az okozta, hogy az útviszonyokat nem az útviszonyoknak megfelelően vezették.

— Tudjátok, csak azért ítéltek el, mert visszaeső voltam.

— Hiszen nem voltál büntetve.

— No igen. Hanem mikor másztam kifelé a szajréval a tetőn, megcsúsztam és visszaestem a tulaj karjaiba.

*

Szenvedélyes dohányos. Eleinte csak huszat szívott naponta. Aztán felment 40-re, 50-re, sőt 60-ra. De rájött: éjjel, ha alszik, nem szívhat. Vett egy vekkert, az minden órában felébreszti, hogy rágyújthasson.

*

Nyugdíjas imája: „Uram, add, hogy hátralevő időm ne haladja meg az évi inflációs ráta ütemét..."

*

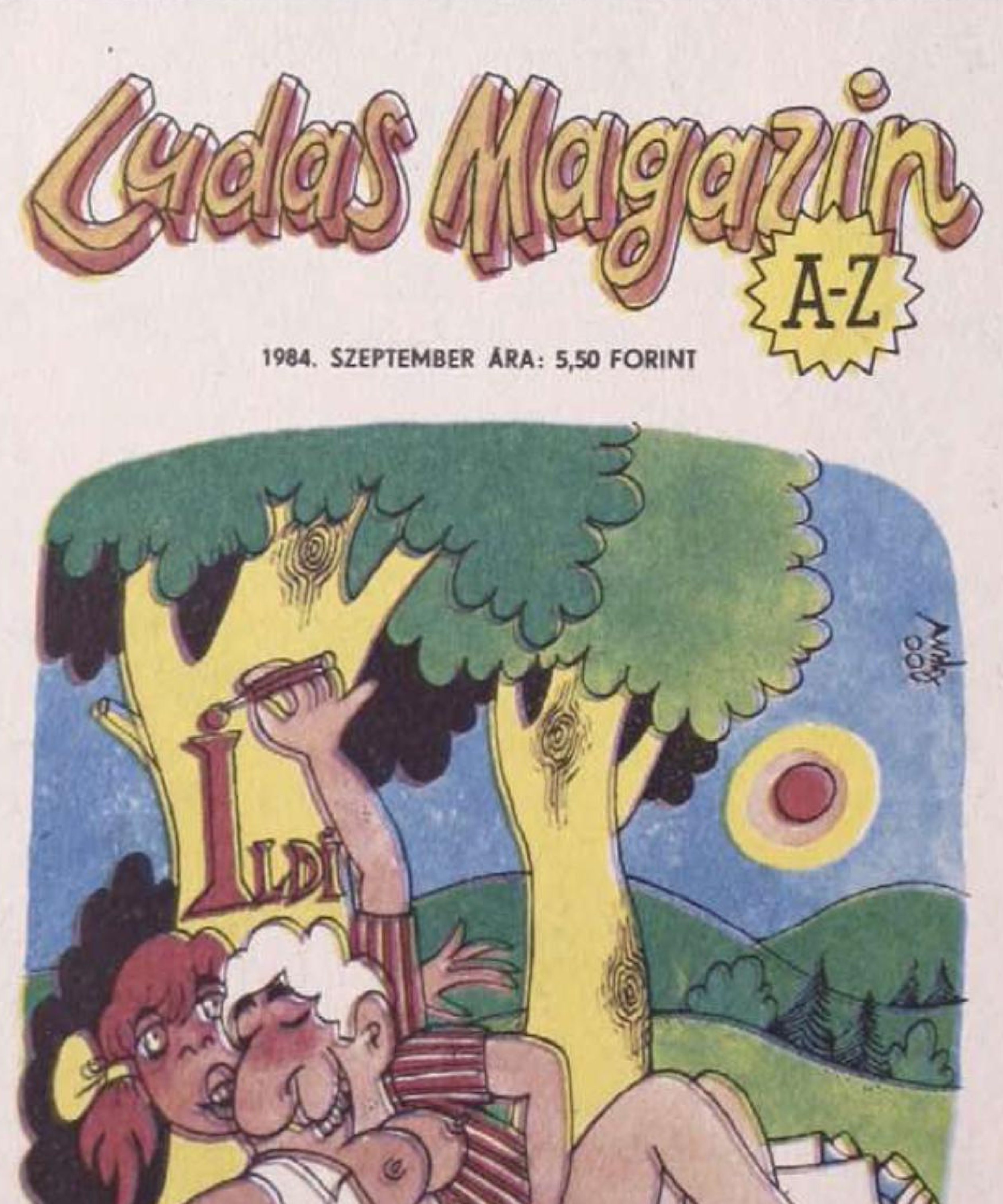
— Cavintont kell szednem, mert vészesen romlik a memóriám.

— És használ?

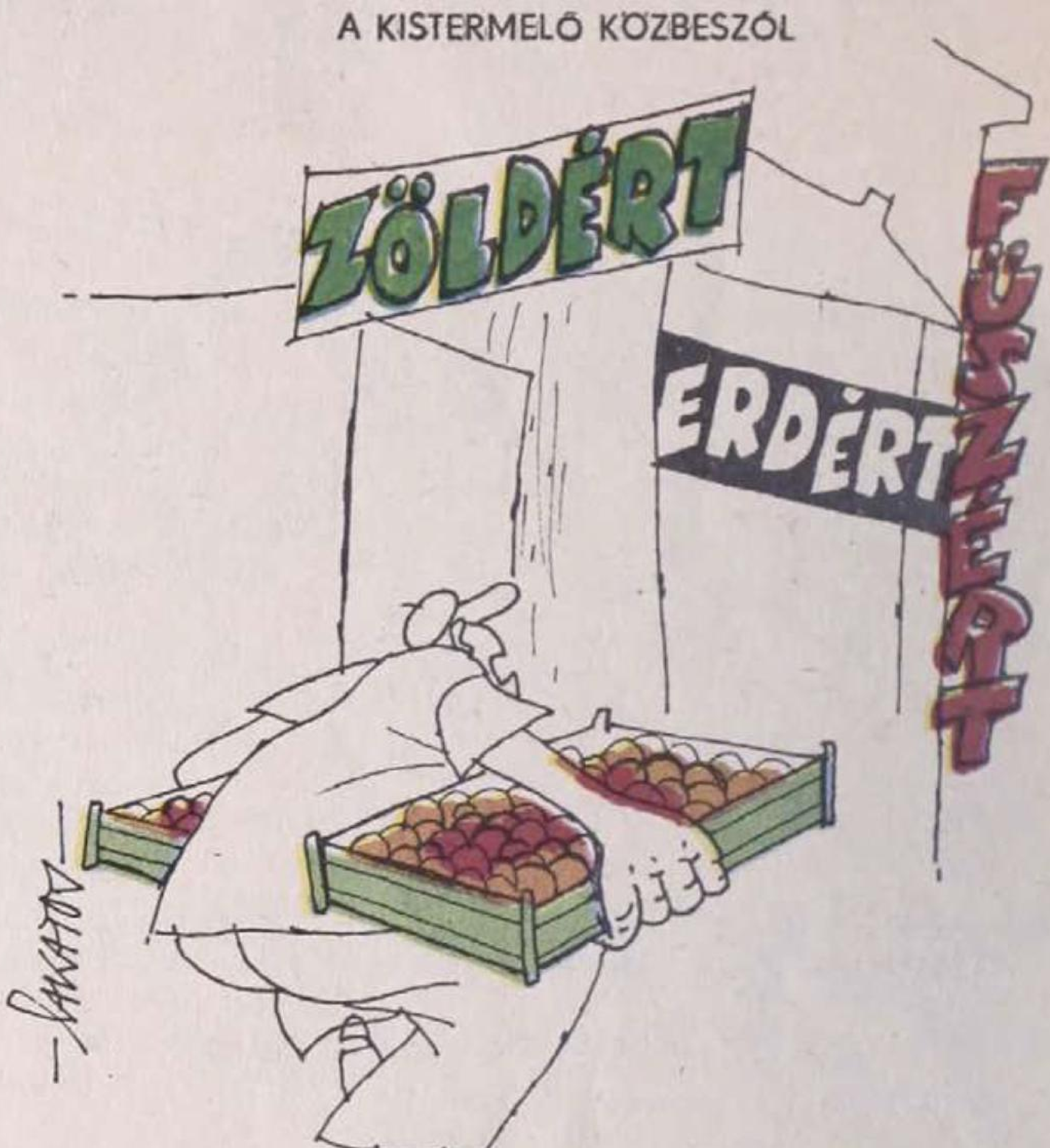
— Talán használna. Csak az a baj, hogy mindig elfelejtem beszedni.

Novobáczky Sándor

MEGJELENT!

A KISTERMELŐ KÖZBESZÓL

– Meglátom, értem ki van?...

SZEPTEMBER

Már megint itt van ez a rusnya szeptember. Hogy ennek mindig szerepelnie kell! A világért ki nem maradna egy évből se. Mert feltűnősködik. Azt senki sem veszi észre, ha június helyett hirtelen július lesz. De ha itt a szeptember... Már a neve is olyan lehangoló. Főleg a tanulók számára. Szerintem a naptárakba is gyászkerettel kéne beírni... Ráadásul amilyen telhetetlen, nem elégszik meg azzal, hogy elsején kezdődjön, átpöffeszkedik augusztus végére is. Ki tud gondtalanul pihenni, nyaralni, ha a szülők már a tankönyvekről, füzetekről, iskolaköpenyről tárgyalnak?! Persze ez sem az ő hibájuk, hanem kizárólag szeptemberé. Mindenről ő tehet. Nem is tudom, miért van. Tizenegy hónap bőven elég lenne. Sőt, ha már itt tartunk, egészen júniusig minden hónap felesleges. Csak júniusnak, júliusnak és augusztusnak látom valami értelmét. És tizenkettőben a három pont négyszer van meg, tehát egy évben négyszer lehetne ez a három hónap. Annyi okos ember él a Földön, nem értem, miért nem tudják ezt elintézni. Pedig de szép lenne, ha sohasem kéne tanulni.

Na jó, ez azért egy kicsit túlzás. Írni, olvasni, számolni azért meg kellene tanulni, de például a földrajz... Hát igen a földrajz is fontos. Úgy élnék le az emberek az életüket, hogy nem tudnák, mi hol van? Na de a történelem.. Hogyisne! Hogy azt ne tudják, hogy a legnagyobb zsenik, hadvezérek, uralkodók mit mikor, hogyan? Szörnyű lenne.

Tehát megint ott vagyunk, ahol elkezdtük... Na, nem bánom, kell az a szeptember. De azt ne várja, hogy örüljünk is neki!

Nagy Zsuzsa

AZ OLVASÓ OLDALA

ELŐSZÖR ÉS UTOLJÁRA

Párhónapos nyaralásra és rokonlátogatásra érkeztem Los Angelesből. Állítom, hogy a világon nincs párja a magyar konyhának. Vagy csak állítottam? Kiábrándító a régi jó hírét levetkőzött új Sipos-vendéglő. Az a híres jó halászlé nincs többé, a rántott hal papírvékonyságú. Az ára ellenben új.

És a kiszolgálás! Két és egynegyed órát várakoztunk a vacsorára, kerek egy órát a rendeléstől számítva. Többet nem is mertünk rendelni, mert még aznap este szerettünk volna hazamenni. Az üzletvezetőnek panaszt tettünk, s ő a legnagyobb udvariassággal kínálta fel a panaszkönyvet, melyet — mint mondta — az asztalunkhoz küldet, hátha a panaszok után segítséget kap, mert három szakáccsal nem képes ellátni a vendégeket. Másfél óra telt el, de a panaszkönyv nem érkezett meg.

Az üzlet körül levő állapotokról nem is beszélek, rettenetes por, piszok veszi körül. Erre is figyelni kellene!

Remélem, idejében szóltam, mielőtt a vendég csak egyszer megy el az új Siposba: először és utoljára!

Mrs. Imogene Toczauer
Tarzana, California, USA

ÚJ TANÉV — RÉGI BOSSZÚSÁGOKKAL

Nem értem miért kell ugyanazon osztály tankönyveit 15—30 milliméteres eltéréssel gyártani? Próbáltak-e már 17 db könyvet betenni egy iskolatáskába, amelynek tízféle a méretük? Két hónap után ezek a könyvek olyan szakadtak, gyűröttek, hogy nem lehet őket könyvnek nevezni. A szülő ekkor újabb borítócsomag után néz, de ilyet csak tanévkezdéskor lehet vásárolni. A többi nyolc hónapban már csak háromféle méret kapható, amelyekből viszont csak az egyik méret jó az általános iskolai tankönyvekre. Most a kötésükről-fűzésükről nem is beszélek, az külön téma lehetne. Nem is nevezném ezeket könyveknek, inkább, csak „tan-szórólapoknak".

Nagyné Fejes Júlia
Bp. Rudas L. u. 29. 1064

FÜVESÍTETT USZODA

Háromgyermekes szülő vagyok, ezért is bánt a várpalotai tanács intézkedése. Szerintem egyedülálló dolog történt. Füvesítették az uszodát, helyette parkot létesítettek. Már történt hasonló dolog, amikor is a bányászok által több százezer forint értékű társadalmi munkával megépített vidámparkot megszüntették, lebontották. Miért volt szükség ezekre az intézkedésekre?

Acsai András
Várpalota, Liszt. F. u. 23. 8105

TÜCSÖK és BOGÁR

Ritka élményben volt részük augusztus 19-én azoknak, akik részt vettek Kaposváron a hangárdombi — roncsautó-versenyen. Száguldásban, bukásban, hatalmas porfelhőben bőven volt része a nagyszámú közönségnek.

Ugy hisszük, a képszerkesztő mattot adott az olvasóknak...

(A Somogyi Néplapban észlelte a Gabonaipari V. tabi üzemének egyik brigádja)

hány templomocska maradt meg, néhány alapfal, és pazarul illuminált kódexeket látnak európai múzeumok-

Elképzelhetők még pityókos annálesek és szalonspicces fóliánsok!

(A Magyar Nemzetből ollózta Dr. Jámbor Magnetta)

Illuminálni = középkori kéziratok lapjait kézi festéssel kiszínezni. Lásd: Művészeti Lexikon II. Bp. 1966. 437. o.; Idegen szavak szótára Bp. 1957 295. o.

(A Ludas Matyi aug. 16-i számából ollózta dr. Guzsik Tamás Bp.) Ez bizony öngól! Bocsánat... A szerk.

sodó hegyeken. (Még egy szójáték, a németül értők értékelhetik: „Deutschland, bald ein Land ohne Wald", azaz nemsokára erdő lesz ez az ország.)

A németül értők valóban értékelhetik, mert ők tudják, hogy az eredeti szöveg azt jelenti: nemsokára erdő nélkül lesz az ország.

(A Képes Újságból kivágta és beküldte: Izsó László Bp., Jókai u. 6.)

Az előirányzatok szerint 1985 végéig az új üzemeltetési formában működő egységek forradalmi részesedése eléri a 60 százalékot, az ezt követő két-három évben

Szerződéses forradalom?

(A Figyelőből ollózta F. I.)

készültségből adnak számot. Lesz növényismereti vetélkedő, a madárszeretők etetőket, odúkat fabrikálnak, és a szárnyasok vonulásának tanulmányozására meggyűrűzik őket. A jövő évi meghívót az iskolai kör-

És a meggyűrűzött odúk mindenkor az erdők legszebb díszei!

(A Népszabadságból ollózta dr. Harka Ákos)

Országomat egy lóért...

...mondá egykor a nagy Napóleon. A napilapban megjelent apró-

És mit mondott erre III. Richárd?

(A Csongrád megyei Hírlapban találta: Bugyi Sándor Makó Árviz u. 3.)

CIKKUNK NYOMÁN

FÉLGYÁSZ

A lapjuk 30. számában megjelent „Gyász" című írásra válaszolva közöljük, hogy az első félévben 15 százalékkal több tartós tejet termeltünk és értékesítettünk, mint az elmúlt évben. A tartós tej gyártását nem szüntettük meg, sőt növeltük, de a megnövekedett igényeket teljes körűen kielégíteni nem tudjuk.

Budapesti Tejipari Vállalat

Bánáty Péter főmérnök — **Selmeczi Vilmos** kerek. oszt. vez.

UTAZUNK, UTAZGATUNK

Augusztus 4-én 7.30 órakor felszálltunk az Engels téren a visegrádi autóbuszra. A főváros határán túl szerettük volna megtudni: hol járunk? Ám az autóbusz vezetője és az ülő kalauz mindvégig néma maradt. A velünk utazó külföldi turisták izgatottan tanakodtak, hogy mikor készülődjenek a leszálláshoz. Köszönet jár a gyakran utazó telektulajdonosoknak, akik a tájékoztatást magukra vállalták. Vajon nekik mennyit fizet a 43-as Volán?

(f. i.)

ÉVFORDULÓ

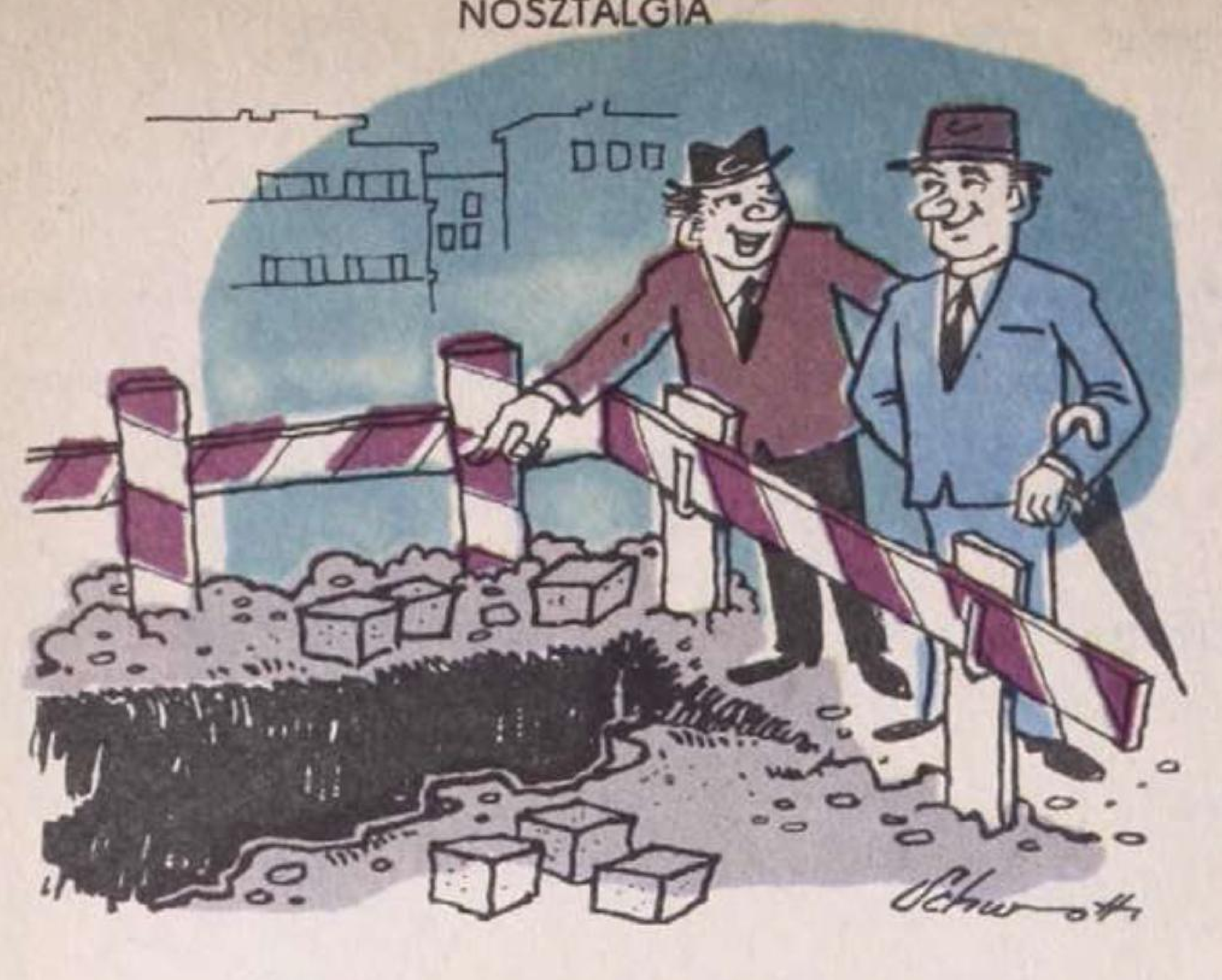
című rejtvényünk megfejtése:

— Ugyan kérlek, miért kellene, az a csirke semmiről nem tehet.

200 forintot nyert:

Márkus Gizella, Bp. Szentmihályi út 3/d 1144
Hähn Károly, Pécs, Sétatér u. 17. 7627
Wohlmuth Richárdné, Bp. Ménesi út 31/a 1118

A nyereményeket postán küldjük el.

– Sráckorunkban ebben a gödörben játszottunk...

TRIBÜN

A hatvanéves Bert Cousens elindult egy hosszútávú gyaloglóversenyen és 13 óra 20 perc alatt tette meg Coddenham és London között a 116 kilométeres távolságot.

— Nagyon jól esett — nyilatkozta a verseny végén. — Úgy határoztam, hogy abba sem hagyom.

Sarkonfordult és hazasétált.

•

A két középpályás remekül focizott.

— Mester — áradozott meccs után az egyikük —, olyan boldog vagyok, végre sikerült szakítanom a menyasszonyommal.

— Mester — áradozott meccs után a másik —, olyan boldog vagyok, tegnap volt az eljegyzésem.

A poén: ugyanarról a hölgyről volt szó!

•

A Cyclist c. angol magazin fura sztorit közöl. 1896-ban történt, hogy a Scotland Yard egyik tagja betörőt üldözött. A permahajder vonaton menekült, az utolsó pillanatban ugrott fel egy induló szerelvény leghátsó kocsijára. A rendőr kerékpárra pattant és már a következő állomáson elfogta az embert.

Azóta Angliában gyorsabbak a vonatok és lassúbbak a kerékpárosok

•

A tollaslabda-bajnokság döntőjére a mester állt fel legjobb tanítványa ellen.

— Nincs szégyelnivalóm — mondta az edző. — Mindent átadtam neki, amit csak tudok.

A tanítvány három sima játszmában verte mesterét. Az edző mérkőzés után a vállát vonogatta.

— Helyesbítek — mondta. — Úgy látszik többet adtám át neki, mint amennyit tudok.

(p. p.)

— Két titkárnő beszélget:

— Nézz oda, beállítanak egy új komputert!

— Szenzációs készülék!

— Húsz férfi munkáját fogja elvégezni.

— Ó, a szemétláda!

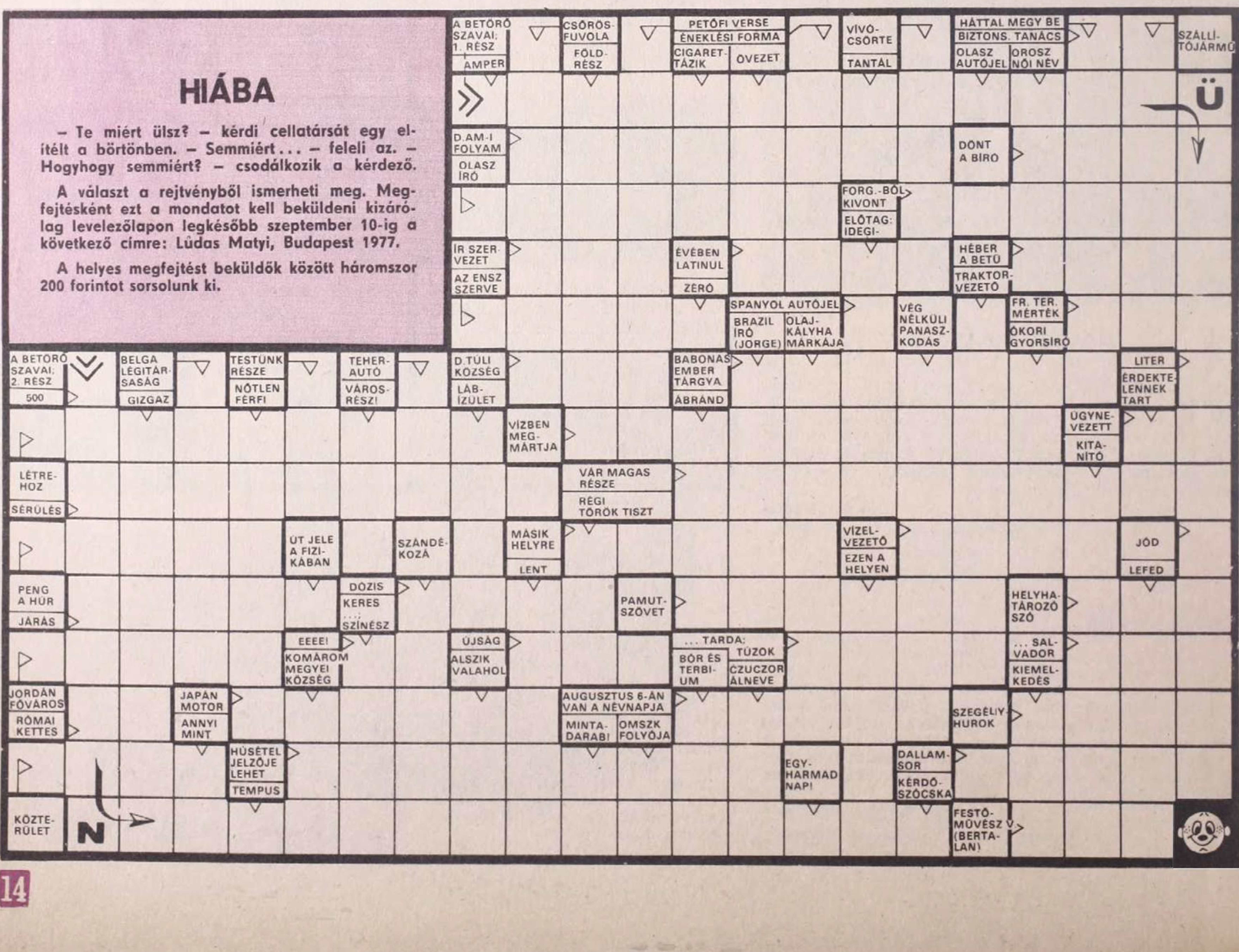
– Amióta a fogathajtó világbajnokság volt, nem bírunk a Riskával!

HIÁBA

– Te miért ülsz? – kérdi cellatársát egy elítélt a börtönben. – Semmiért... – feleli az. – Hogyhogy semmiért? – csodálkozik a kérdező.

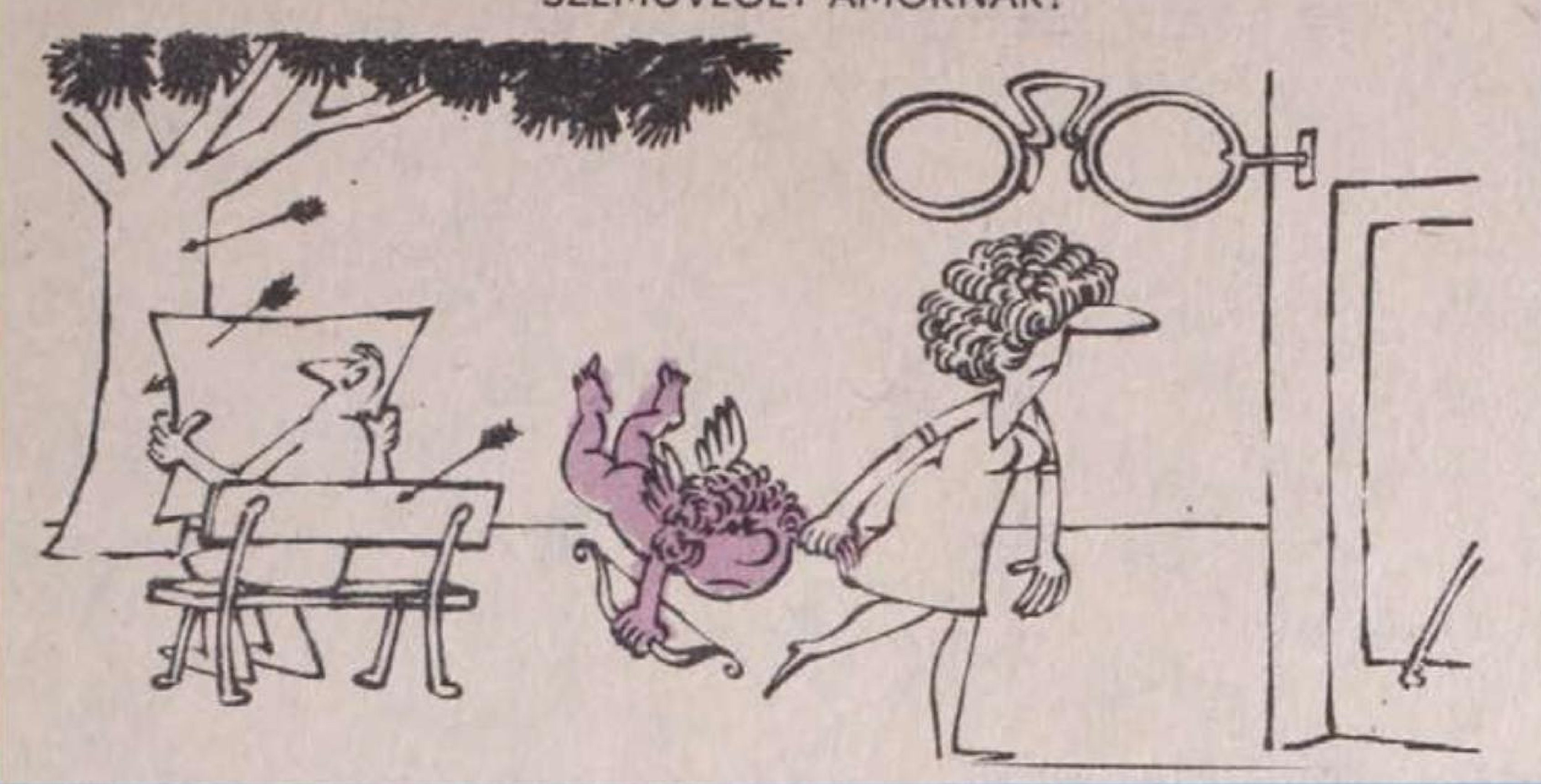
A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 10-ig a következő címre: Lúdas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

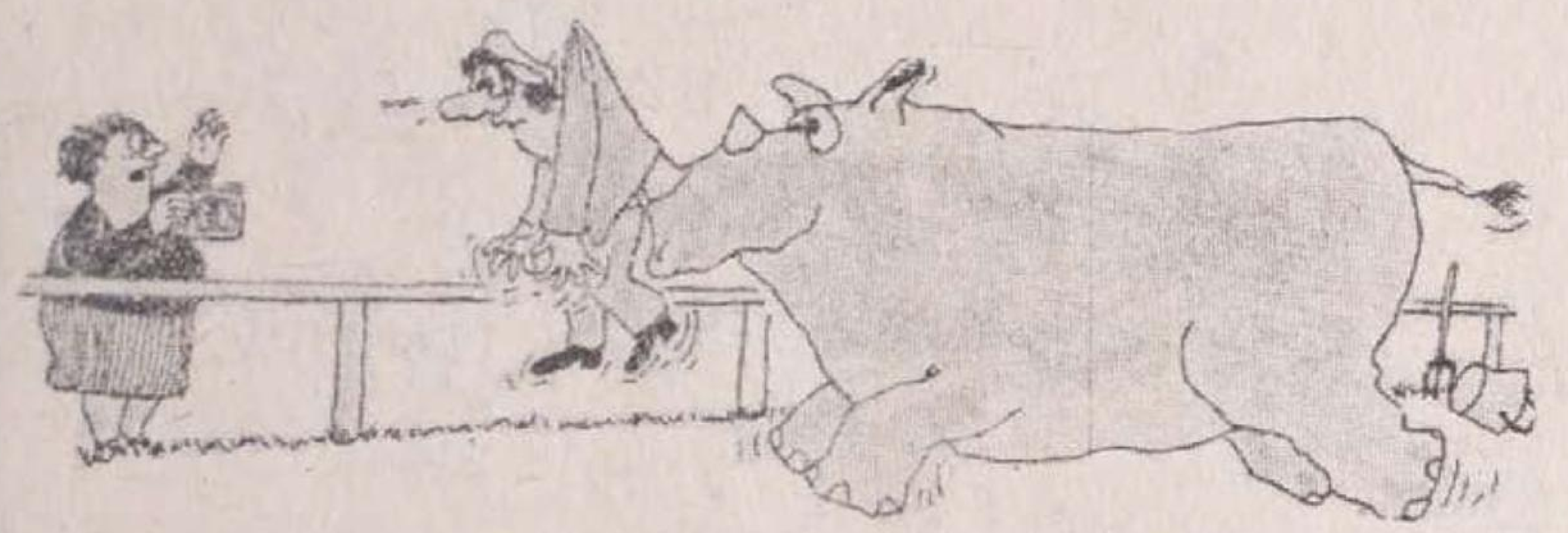
IMPORT HUMOR

SZEMÜVEGET ÁMORNAK!

FONTOS EMBER NYARAL

– Maradj már nyugton, szívem, ilyen fotót nem mindennap készíthetek!

– Igazán unom már, hogy minden bevásárláskor számlát kér!

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-36

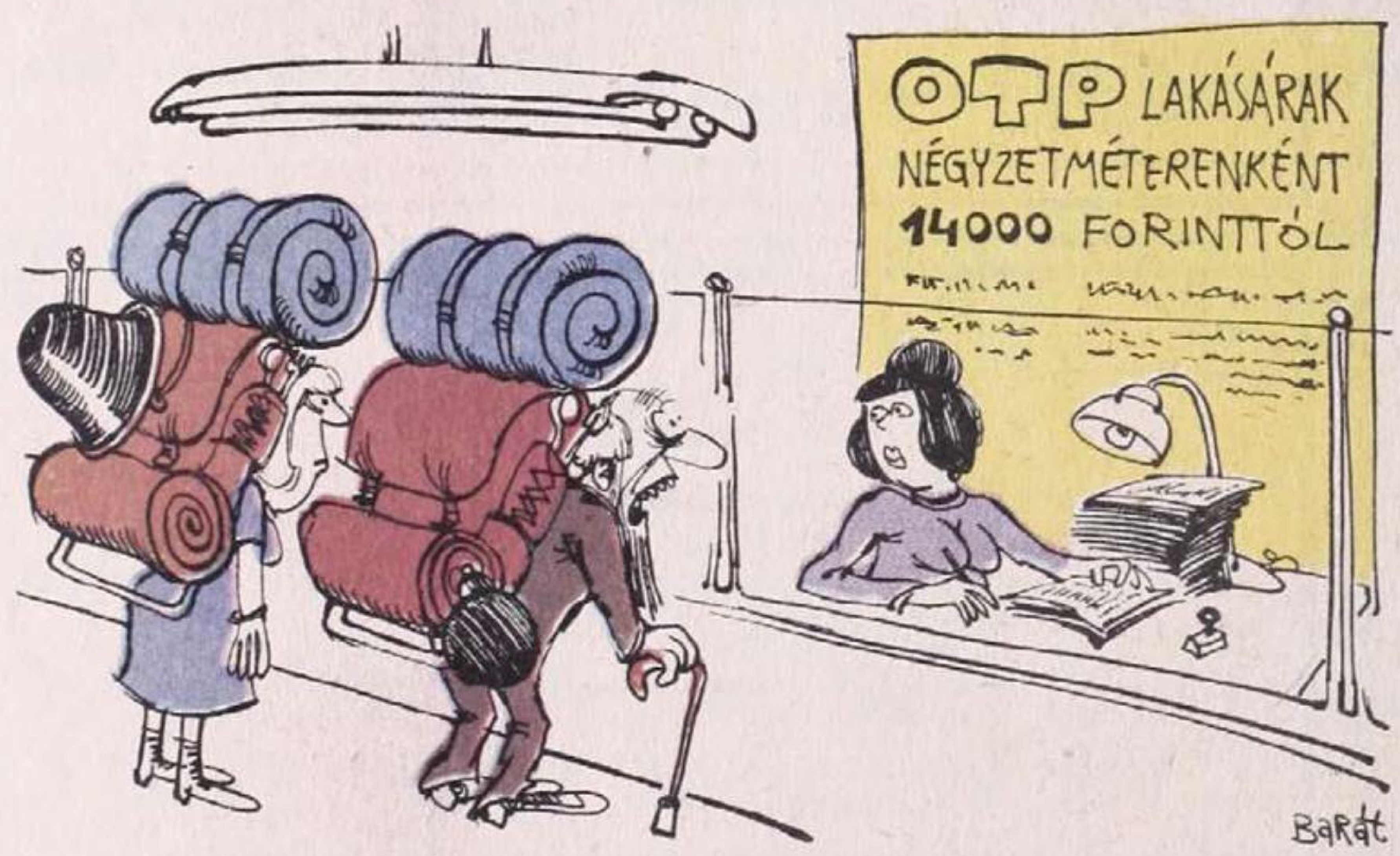
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

a pénzről van szó...

– Nézd, anyukám, hogy megerősödött a forint, tavaly még 500 000 volt egy ilyen kocsi!

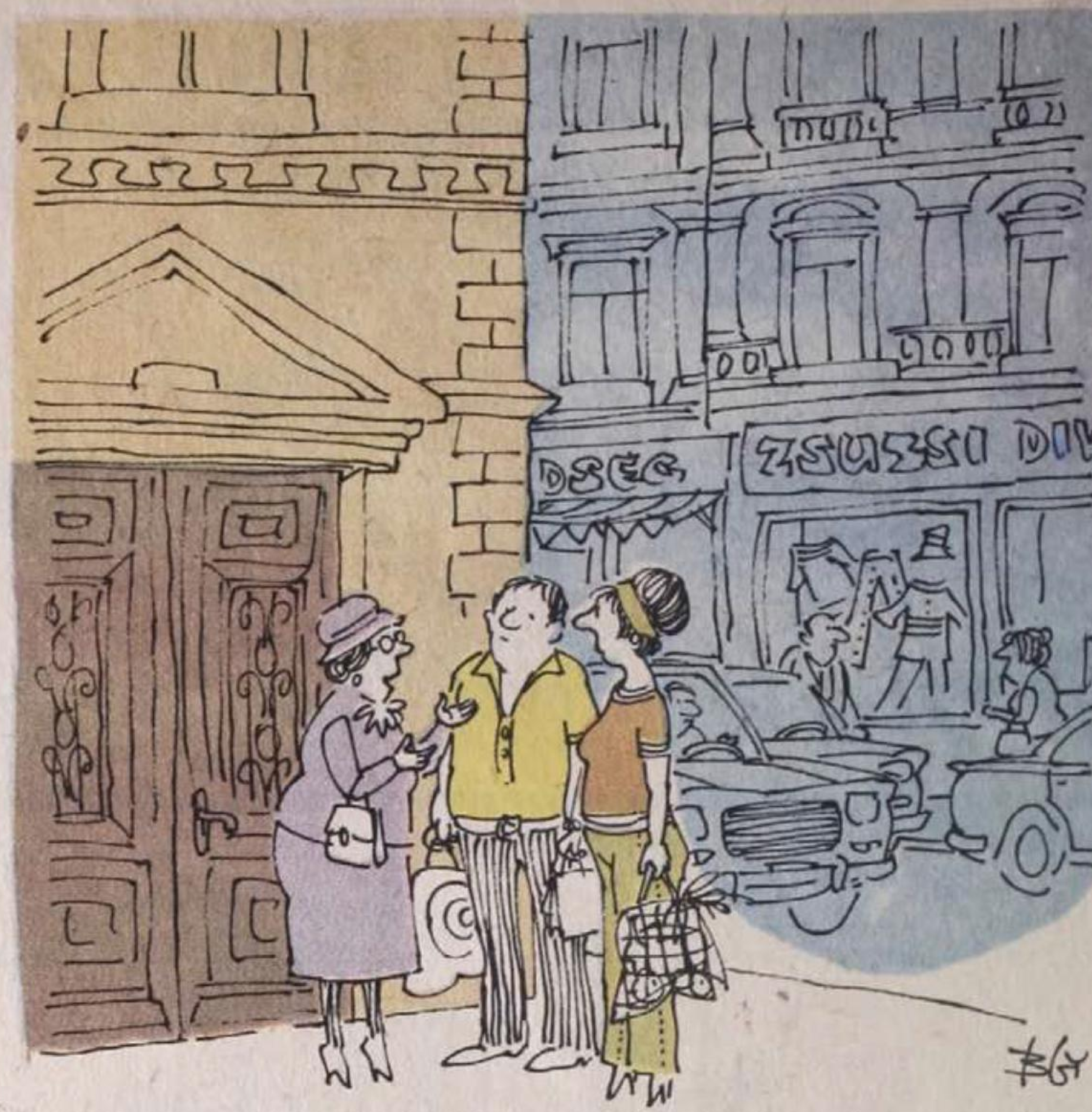
– Tetszik tudni, még mint fiatalok elkezdtünk lakásra spórolni.

BÖLCS FŐKÖNYVELŐ

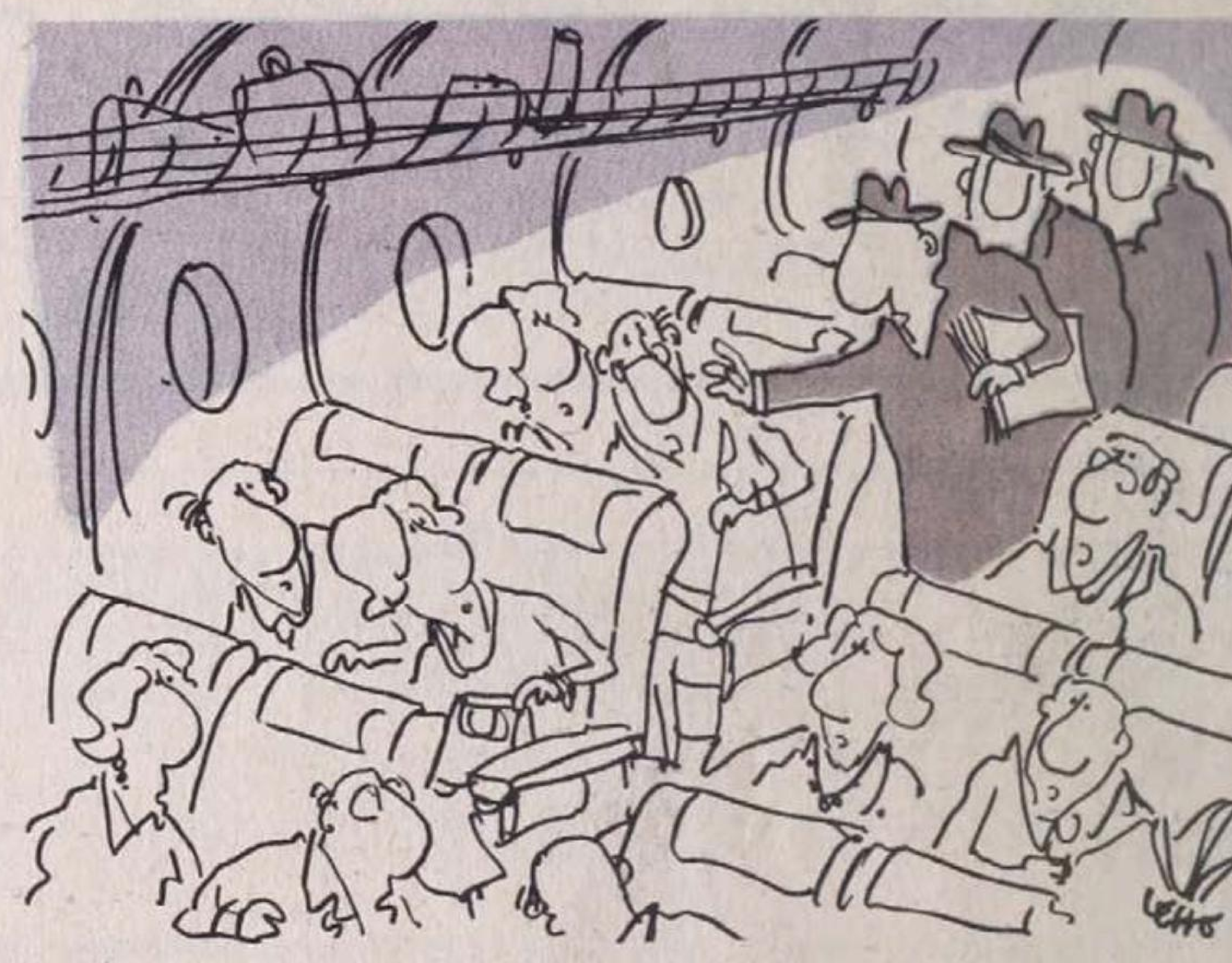

– Igazgató úr, egy kis pénzt kellene kölcsön venni a vállalati gmk-tól.

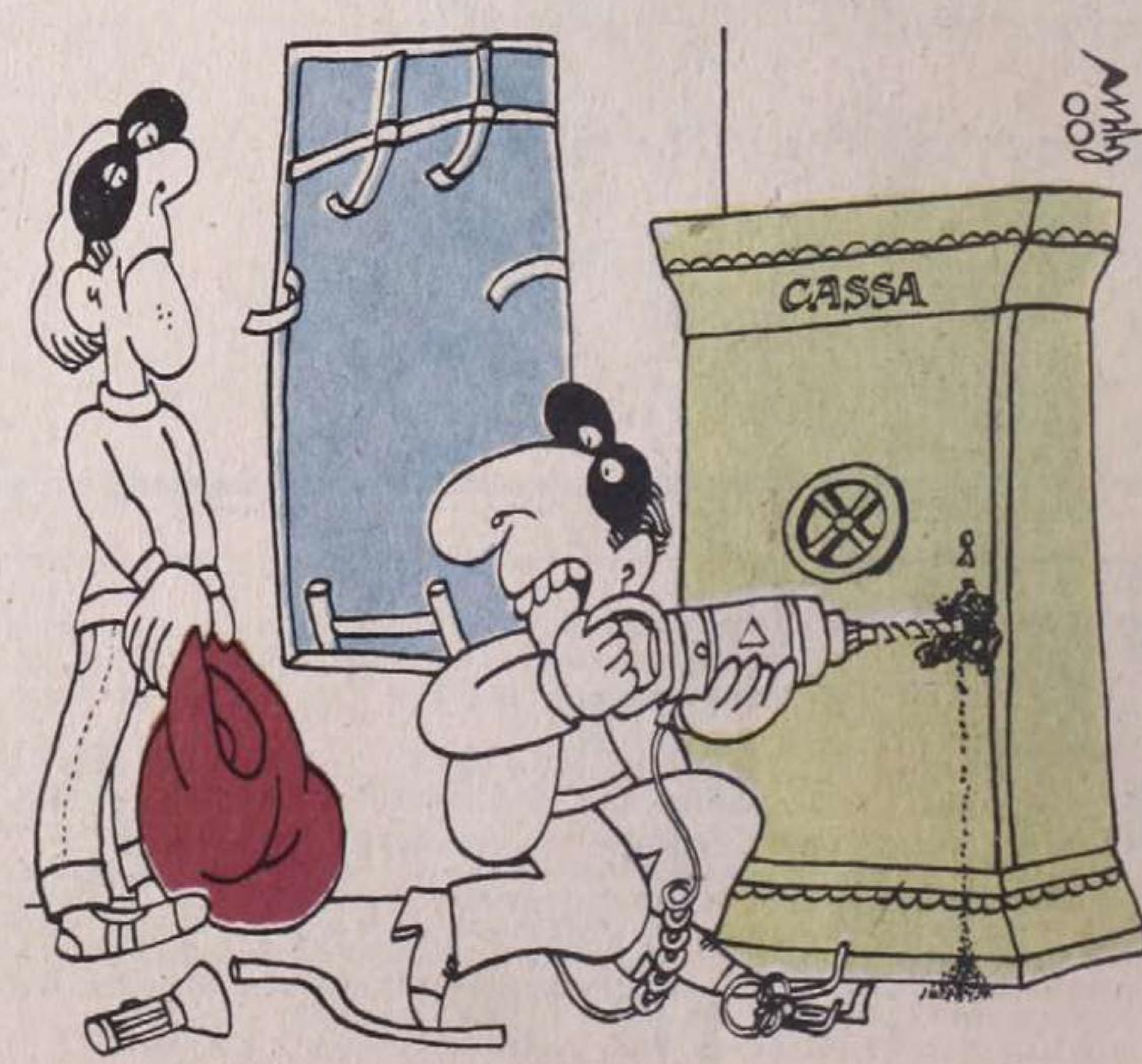
VILMA NÉNI

– Rózsika, a kofa és Irénke, a butikos szerint már megindult a gazdasági fellendülés!

– Nem kell megijedni, nem géprablás, gazdasági rendőrség! Mindenki írja össze, hogy miből volt pénze erre a 140 000 forintos braziliai útra!

– Csak rá ne fázzunk, hogy az anyád az idén is ragaszkodik a befőzéshez...